

Treball de fi de grau

Títol

Autor/a

Tutor/a

Departament

Grau

Tipus de TFG

Data

Full resum del TFG

Títol del Treball Fi de Grau:

Català:

Castellà:

Anglès:

Autor/a:

Tutor/a:

Curs:

Grau:

Paraules clau (mínim 3)

Català:

Castellà:

Anglès:

Resum del Treball Fi de Grau (extensió màxima 100 paraules)

Català:

Castellà:

Anglès:

ÍNDEX

0.INTRODUCCIÓ.....	1
0.1 Context del projecte.....	3
 DOSSIER DEL DOCUMENTAL	
 1.EL DOCUMENTAL	5
1.1 Sinopsi.....	5
1.2 Tipologia.....	5
1.3 Estructura.....	7
 2.PERSONATGES.....	9
 3.PRODUCCIÓ.....	19
3.1 Calendari de tasques.....	19
 4.PRE-PRODUCCIÓ.....	21
 5.RODATGE.....	23
5.1 Localitzacions.....	25
5.2 Drets d'imatge.....	28
 6.RECURSOS TÈCNICS.....	29
6.1 Tractament visual.....	29
6.2 Tractament sonor.....	32
6.3 Equip tècnic.....	34
 7.GUIÓ.....	36
7.1 Estructura prèvia.....	36
7.2 Pre-guió.....	37
7.3 Guió.....	34
 8.POST-PRODUCCIÓ.....	62
8.1 Muntatge	62
8.2 Post-muntatge	63
 9.PLA FINANCER.....	66

10.PLA DE COMERCIALITZACIÓ	73
11.FESTIVALS I CONCURSOS.....	78
LLOC WEB	
12.INFORMACIÓ BÀSICA	80
13.PLATAFORMA.....	83
14.DOMINI	84
15.ESTRUCTURA.....	86
Estructura web	
La usabilitat	
Disseny i aparença	
16.VALORACIÓ.....	94
17.BIBLIOGRAFIA.....	97
18. ANNEX.....	100

0. INTRODUCCIÓ

La música en català tal com la coneixem avui dia és un corrent cultural que porta actiu des de fa molts anys. Li podem posar com a data de naixement el fenomen de la Nova Cançó (moviment musical i artístic que apareix a la segona part dels anys 50). Tot i que abans ja existien cançons populars, en aquesta època va nàixer la música de discografia.

Aquesta ha patit molts alts i baixos i fins i tot, a vegades, s'ha qüestionat que sigui factible continuar mantenint-la. Així doncs, en el meu projecte de final de grau es reflexiona sobre el desenvolupament del sector de la música catalana en un món globalitzat, en el qual les lleis del mercat afavoreixen la circulació de productes culturals d'àmplia acceptació (per exemple, la música en anglès o les pel·lícules nord-americanes) i fan menys rendibles els productes destinats a grups minoritaris (des de la perspectiva del seu pes quantitatiu en el mercat global).

La finalitat del projecte serà observar el passat, el present i construir un possible futur de la música catalana, sempre tenint en compte la visió de l'economia política de la comunicació, la qual defensa que s'ha de protegir la diversitat cultural, sigui amb ajudes o polítiques específiques, perquè és portadora d'identitat, de valors i de sentit. També tenint en compte la visió liberalista econòmica la qual defensa que hi hauria d'haver una lliure difusió o divagació d'aquesta cultura. Però per fer-ho, he decidit tirar-ho endavant mitjançant un projecte multiplataforma el qual inclou dos suports essencials i complementaris un de l'altre. Aquests dos suports que utilitzaré són l'audiovisual i el multimèdia.

Suport audiovisual: aquesta primera part es basarà en un documental-reportatge en el qual s'intentarà, mitjançant l'entrevista a diversos protagonistes del món de la música en català, conèixer de més a prop com els afecta el fet de viure en un món cultural completament globalitzat i com veuen la situació actual i futura de la música cantada en català dins el nostre país. Per a tirar endavant aquesta part s'ha organitzat tot per a la realització real d'aquest reportatge. És a dir, s'ha dut a terme tot el plantejament previ, s'ha plasmat en un dossier en el qual hi podem trobar, entre altres coses: títol, sinopsi, estructura, tractament, realització, calendari, pressupost... A part d'aquesta part escrita també es realitza la peça audiovisual (només el *teaser*) per tant exposaré també pla de rodatge, de producció... entre altres coses, no serà ficcionat sinó que serà el que s'haurà dut a terme en realitat en l'enregistrament d'aquest documental.

Suport multimèdia: aquest es basarà en un lloc web fet en la plataforma «WIX» i esdevindrà un element independent i alhora complementari de la part audiovisual. És a dir aquesta plataforma a Internet no serà només un suport del documental, sinó que serà un element amb sentit per ell mateix però sempre dins el projecte i sota el mateix nom de *Ressona Catalunya*. En aquest lloc web hi podrem trobar:

Un apartat per a contextualitzar els protagonistes del projecte *Ressona Catalunya*, és a dir els entrevistats; dels quals en podrem conèixer la seva biografia mitjançant una part escrita i la part narrada per ells mitjançant un suport audiovisual. També hi podem trobar un altre apartat destinat a experts, que ens donen algunes afirmacions corresponents al tema. Un apartat on s'explica que és el projecte i un últim que serà el contacte.

S'ha de tenir en compte que tot el contingut que apareix al web és inèdit en el documental i a l'inrevés, tot el que apareix al documental és inèdit en el lloc web.

Així doncs, el primer pas del projecte serà exposar el dossier del documental amb tota la informació prèvia a aquest i totes les actualitzacions que s'hi puguin anar incorporant a mesura que el treball audiovisual ja estigui acabat de rodar i de muntar.

0.1 Context del projecte

Avui en dia, és normal que hi hagi suport cap a la cultura catalana, aquest suport hi és a tot arreu; a França, per exemple, el govern obliga als mitjans de difusió a emetre un 40% de música en francès. A Catalunya, el percentatge és inferior. El 1998 l'Associació de Cantants i Intèrprets Professionals en Llengua Catalana (ACIC) va recollir firmes i va aconseguir que la música difosa en català pels mitjans de comunicació arribés a ser un 25%, i, si no s'assolia aquesta xifra, la Generalitat podia sancionar les emissores amb una multa d'entre 12.000 a 90.000 euros (Decret 269/1998). Aquesta xifra ha perdurat fins ara, tot i que el govern català comença a ser més tolerant perquè amb l'aparició dels nous estils de música com la música electrònica, la qual no és música cantada, és fan més excepcions i noves normes, com per exemple que si es posa una cançó en català en les hores de màxima audiència (de les 10h a les 12h; o de les 20:30h a les 22:30h) compta doble entre altres excepcions... en definitiva, si no hi hagués aquesta mesura, gairebé no sentiríem la música en català a la radio. Perquè per la pressió de les grans empreses discogràfiques o els holdings de la representació de grans grups i músics estaria sonant tot el dia la música anglosaxona.

Així doncs, des de l'aparició d'aquestes ajudes a la música catalana li van sorgir dos rivals. El primer contra el qual va competir va ser la cultura espanyola. Amb aquesta hi va competir solament els primers anys post-dictatorials. El problema que tenia la cultura catalana és que no era millor que la resta de l'oferta cultural. Com que aquesta venia en les inèrcies del franquisme la gent s'hi havia acostumat i costava molt començar a escoltar música en català, a més tots els mitjans de comunicació com les ràdios, les televisions i la premsa eren en castellà. Tal com afirmà Joan Manuel Tresserras a l'entrevista que li vaig efectuar: “El franquisme havia convertit Catalunya en una colònia, i la colònia només consumeix productes culturals de la metròpoli.”

Tot i això, avui en dia, hi ha un problema més seriós que la música en castellà, ja que el 80% de la música que consumim no l'entenem, ni nosaltres ni el 80% de les cultures del món. Aquí ve el rival actual de la música i la cultura catalana en general, i de totes les altres cultures del món: la cultura anglosaxona o americana. Les lleis del nostre mercat han afavorit la circulació de productes d'àmplia acceptació. Quina és la indústria més gran del món en l'àmbit del cinema? Hollywood, la qual intenta americanitzar o simplement transmetre els seus valors (com per exemple el liberalisme, l'autodeterminació...). I quines són les discogràfiques més reconegudes en l'àmbit mundial? Les anomenades *Big Four* entre les quals n'hi ha una de britànica (EMI Records) i totes les altres estatunidenques (Sony Music, BMG Music i Warner Bros Records), i controlen el 70% del mercat

discogràfic mundial. La influència nord-americana s'expressa també en què bona part dels programes televisius emesos en el món són produïts als Estats Units.

Tot això és el que l'anomenada Escola de Frankfurt denominava com “Indústria cultural”: s'imposa indirectament la producció cultural dels països poderosos cap als països dependents o simplement amb menys recursos (Tomilson 1991,121). En aquest cas d'Estats Units cap a Catalunya, i la resta de cultures.

Però no sempre la música que arriba des de l'altra banda de l'oceà afecta negativament a les cultures més minoritàries, ja que aquesta influència americana pot servir per a crear un estil propi amb influències de la música de la mateixa cultura i de la cultura forastera que s'implanta en el nostre territori. En música podem veure exemples d'aquesta influència nord-americana en altres països, en la fusió dels ritmes americans amb els autòctons, per exemple, Reggaeton al Carib, chill-out i Heavy metal gòtic als països nòrdics, o sense anar més lluny el Rock Català dels anys 90 (que agafava ritmes roquers de la cultura nord-americana i hi posava lletres i melodies típiques de Catalunya).

DOSSIER DEL DOCUMENTAL

1. EL DOCUMENTAL *Ressona Catalunya*

Títol

RESSONA CATALUNYA

La salut de la música en català.

Durada

El documental té una durada de 25 minuts.

1.1 Sinopsi

Un viatge arreu de Catalunya és el fil conductor d'aquest documental, el qual ens portarà a conèixer i a analitzar com està de salut artística i econòmica la música del nostre país.

A simple vista i veient-ne solament la capa superficial, podem parlar del gran moment que estan vivint a hores d'ara els grups i músics que opten per a fer el seu producte en català i sobretot els amants d'aquesta música. Les estadístiques parlen per elles mateixes; segons el departament de cultura de la Generalitat de Catalunya, el 70% de músics o grups de música que neixen a Catalunya des del 2010 opten per cantar el seu producte en llengua catalana, un fet que denota aquest bon moment. Però és en realitat això? Què en pensen els mateixos músics i d'altres experts del panorama actual?

Ressona Catalunya, ens desvelarà algunes veritats sobre el moment actual d'un dels nostres béns més apreciats, que només seguirà endavant en aquest esplendorós moment si prenem consciència de quins problemes hi ha encara per afrontar: La competència estrangera, els problemes econòmics que pot tenir si no rep ajuda, la baixa repercussió nacional i encara més internacional...

1.2 Tipologia

“El documental es aquel enunciado audiovisual, de naturaleza artística y vocación de pervivencia, que interpreta la realidad, a través del registro de hechos reales o de su reconstrucción fidedigna, con el propósito de facilitar al público la comprensión del mundo” (León, 2009:26).

Ressona Catalunya, és un documental que, tal com afirma la definició de León, té una naturalesa artística, que interpreta la realitat: la realitat en la qual es troba submergida la música en català actualment que, tot i viure un bon moment, es veu amenaçada per altres cultures. A més fa una reconstrucció artística i amb un toc d'originalitat mitjançant les vivències i experiències dels músics tot i que també recorre a la visió d'experts.

I un reportatge? Normalment els reportatges “es vinculen a relats periodístics, amb les observacions i el punt de vista del periodista que l'està realitzant” (León, 2009:30). En general, els reportatges van lligats també a un tema d'actualitat, combinant simples entrevistes, declaracions o imatges recurs. En el nostre producte no tractem un tema purament actual; ja que tractem tres moments temporals: el passat, el present i el futur, i un recull dels moments més significatius de la vida de la música del nostre país. Tot i això el fet que el pes clau recaigui no solament en una persona sinó en més d'una pot portar a pensar que aquest tingui alguna de les característiques dels reportatges, fet que és del tot cert. Altres exemples que denoten cert aire de reportatge en són per exemple la importància de les entrevistes i sobretot el fet que aparegui la veu dels experts.

Així doncs podríem parlar de *Ressona Catalunya* no només com un documental sinó també com un reportatge audiovisual.

Pel fet de ser un documental periodístic podria tenir cabuda en alguna de les categories que Bill Nichols a *Representing Reality* (1997:13) crea per a diferenciar els tipus de documentals que podem trobar. Aquesta classificació es basa en la combinació de variables d'estils de filmació i d'altres pràctiques materials i tècniques a més a més del contingut que se'ns exposa en la peça audiovisual.

Hi predomina el model de representació expositiu: Nichols associa aquesta forma de representació amb el documental clàssic que es basava en la il·lustració d'un argument amb imatges. Per tant afirma que és més retòric que estètic, dirigint-se directament a l'espectador mitjançant l'ús de títols o locucions que lideren la imatge i emfatitzen el comentari verbal, la idea d'objectivitat i lògica argumentativa. *Ressona Catalunya* reviu l'estructura d'un documental clàssic i com diu la definició dóna més èmfasi a allò que diuen els mateixos personatges, que no pas al que estan fent o s'està veient.

També s'hi pot trobar l'essència del tipus reflexiu: és la tipologia més autoconscient i autocrítica. Aquesta forma de representació, a part d'exposar la realitat, busca segons Nichols (1997:32-75) “fer conscient a l'espectador del mateix mitjà sobre el tema de la peça en concret”. El documental busca i ajuda que l'espectador prengui una postura crítica enfront del que s'està exposant en la peça audiovisual, així doncs, sobre el que es pretén reflexionar i fer pensar amb *Ressona Catalunya* és en

la necessitat de preservar la nostra música, sigui amb ajudes indirectes o amb una sèrie de polítiques de subvencions, perquè la música és cultura i s'ha de cuidar i mantenir.

1.3 Estructura

Ressona Catalunya adopta una estructura bàsica d'apartats en els quals es van tractant diferents temes:

- El panorama musical català actual.
- Els adversaris de la música del país.
- El paper del govern
- El paper dels mitjans.
- Futur de la música en català.

Com podem veure el documental està dividit en cinc grans blocs. Els dos primers enfocats en poder visualitzar quin és realment el problema del qual parlarem al documental; és a dir, són dos apartats els quals s'encarreguen principalment de la contextualització. En aquests els entrevistats i protagonistes parlen d'aquest panorama enriquit musicalment i posen en context quins són o podrien ser els adversaris del producte cultural català que fan que molta gent no s'interessi per la música del país. Tots aquests blocs estan units per un fil conductor: les imatges en format time-lapse dels llocs més representatius, musicalment parlant, de Catalunya com per exemple: el Liceu, el Palau de la Música...

Abans, però, se'ns introdueix dins el documental amb el sorgiment de la idea del documentalista que sense dir res i després de mirar un seguit de discs catalans (acompanyats de les lletres d'inici del documental) surt de casa i entra dins del cotxe. Aquí se sobreentén, després d'un altre conjunt d'imatges, aquest cop de les diferents ciutats emblemàtiques que coneixem pels músics catalans, que es disposa a recórrer Catalunya a la recerca de músics.

El tercer i quart bloc van molt lligats, i són la part on els grups exposen les seves experiències pròpies pel que fa a la repercussió que se'ls ha donat en els mitjans de comunicació sobretot quan feien els primers passos com a grup, així com les ajudes que han rebut per part de la Generalitat de Catalunya ja siguin directes (com subvencions a les productores o als grups) o indirectes (contractació per festivals públics o festes majors).

L'últim bloc és una mena de conclusió en la qual tots els protagonistes de la peça audiovisual tanquen el seu discurs i fan una previsió de futur acompanyada d'un missatge més o menys esperançador (depenent del personatge) dirigit al públic.

A més, en alguns moments del documental hi trobarem un narrador en primera persona que fa de nexa entre seqüències o bé les introdueix.

2. PERSONATGES

- **Ernest Crusats**, fundador, guitarra i cantant del grup de pop-alternatiu *La iaia*. L'Ernest neix el 1986 a Vic. La seva carrera de música va començar des de ben petit quan es va introduir en una escola musical per aprendre a tocar el seu instrument: la guitarra. L'Ernest va participar en alguns grups abans de formar part de la seva formació actual. Anys més tard va començar el seu projecte individual sota el nom de *La iaia*, on va començar a fer temes propis que més tard van entrar dins el primer disc del grup.

El 2010 guanya el Concurs de Maquetes Sona 9, la plataforma de grups emergents més important dels Països Catalans. Des d'aleshores i amb els seus dos companys Jordi Torrens i Jordi Casadesús van formar el grup “La iaia”. El grup va publicar *Les ratlles del banyador* (2011), *On és la màgia?* (2014) –que representa una nova aposta estilística del grup osonenc– a part d'una maqueta *El meu vaixell* (autoeditada anteriorment). A més, *La iaia* va ser grup revelació segons públic i crítica als Premis Enderrock l'any 2011 i 2012, respectivament.

- **Oques Grasses** és un grup de música en català format a Osona. El seu estil musical és variat, però s'enquadra especialment en el reggae-pop. El grup el formen: Arnau Altimir , Guillem

Realp, Joan Borràs, Josep Valldeneu, Miquel Biarnés, Miquel Rojo i Josep Montero. En aquest documental els qui hi apareixen són els següents: Josep Montero, Josep Valldeneu, Joan Borràs i Guillem Realp. El grup es va formar l'any 2010. Qui el va formar va ser el seu vocalista i guitarra actual, Josep Montero, qui va començar a tocar la seva música en petits locals i bars només per diversió. De mica en mica el seu projecte va seguir creixent i va decidir comptar amb nous músics, aquí va ser quan van entrar al grup Guillem Rialp, Arnau Altimir i Joan Borràs. Oques Grasses es van donar a conèixer al gran públic al 2012 quan van llançar el seu primer disc *Un dia no sé com* el qual van editar i publicar ells mateixos. Més tard el grup van decidir incorporar un tercet de vent (saxo, trompeta i trombó) aquí va ser quan es van incorporar els tres membres restants: Josep Valldeneu, Miquel Biarnés i Miquel Rojo.

Dos anys després, el 2014, van decidir publicar el seu segon àlbum, *Digue-n'hi com vulguis* amb el segell discogràfic Chesapik, en el qual van mantenir especialment el seu estil reggae a cinc de les cançons, i van explorar-ne altres a la resta. Aquest va ser un any carregat d'èxits pel grup osonenc ja a part de donar-se a conèixer per tots els indrets de Catalunya van guanyar el Premi Enderrock al grup revelació de l'any segons la votació del públic. Durant aquell fructuós 2014, doncs, van dur a terme una gira per presentar les seves noves cançons,

un èxit d'assistència que va finalitzar als Estats Units amb concerts al SummerFest de Milwaukee el 26 de Juny i al SummerStage Festival al Central Park de Nova York, el 28.

Ara Oques Grasses acaben de llançar el seu tercer disc ***You Poni***, un disc que no marxa del seu habitual reggae animat però que experimenta amb noves melodies. Sense cap mena de dubte, han tingut un gran èxit des del seu naixement, tal com ho demostra la gran quantitat de concerts, amb gran afluència de públic, que han fet arreu de Catalunya, molts dels quals són d'assistència gratuïta, amb actuacions al Canet Rock o a l'Acampada Jove.

- ***La Terrasetta de Preixens***, grup sencer: és un grup de música format a Preixens el 2008 per components de Preixens, Tàrraga i Igualada que han publicat tres discs. Albert Sala, Jordi Palou, Javi Tanarro, Roger Pascual, Marc Vilarrubias, Eloi Virgili i Ramon Llavall. El grup neix quan uns quants amics que es dedicaven a tocar els caps de setmana en la terrassa d'un bar a la població de Preixens decideixen convertir en un projecte seriós el seu grup, així doncs, hi incorporen altres músics com en marc Vilarrubias, l'Eloi Virgili i en Ramon Lavall. Mica en mica es creen un nom a les terres de Lleida i publiquen amb els seus primers discs. El segon, ***Rapinyaires***, agafa un gran ressò arreu de Catalunya i fins i tot aconsegueixen ser finalistes a grup revelació de 2013 pel diari La Vanguardia. Ara acaben de

treure el seu tercer disc, anomenat **Candidatura**, el qual ha sobrepassar les 100.000 reproduccions a Spotify.

- **Joan Reig**, els **Pets**: neix a Constantí, al Tarragonès, el 16 de març de 1963 i és el bateria dels **Pets** entre d'altres grups com Mesclat. També és un dels referents més importants de la música en català. Els components del grup són Lluís Gavalrà a la veu i en la guitarra, Joan Reig a la bateria i a la veu, i Fermin Càceres al baix.

Els Pets, que aquest any compleixen 30 anys, van néixer doncs el 1985 a Constantí. El grup, format inicialment pels tres mateixos membres que té avui dia, van debutar el dia de Nadal al casal del poble i es van auto-identificar com a grup de rock-rural o campestre. Un dia, en un diari de Tarragona van trobar un anunci d'una productora que buscava un grup de rock dur; ells s'hi van presentar però com n'era d'esperar no els van escollir. Tot i això un dels membres de la productora es va interessar per ells i va decidir portar-los el management.

A poc a poc, el grup va anar agafant cert renom i ràpidament es van reforçar amb dos veus femenines, les anomenades **Llufes**. El 1986 Els Pets van estar un any sencer en blanc, fins que a l'inici del 87 apareix un nou fitxatge, un guitarrista que s'anomena Ramon Vidal. Amb aquesta nova formació s'autofinancen el seu primer disc que porta per nom el mateix que el del grup, és a dir **Els Pets**.

Al 1991 va ser quan van arribar a tota Catalunya ja que d'entre altres concerts i gires, va destacar el que van fer en el Palau Sant Jordi junt amb altres grups davant de 22.000 persones, amb el qual s'aconsegueix un nou *Rècord Guinness* d'assistència en un recinte cobert i el rock català arriba al seu punt àlgid.

El grup segueix en peu i mantenint el seu estil rocker però a l'inici de la dècada dels 2000 el fenomen del rock català entra en davallada i quan semblava que ells també en sortirien perjudicats, com molts altres grups, els de Constantí treuen un nou single: ***Bon dia***, a hores d'ara, una de les cançons més conegudes arreu de Catalunya, que els impulsa i els posa entre un dels millors grups de la història del rock català.

Sense cap mena de dubte, han tingut un gran èxit des del seu naixement, tal com ho demostra la gran quantitat de concerts, amb elevada afluència de públic, que han fet arreu de Catalunya. I segueixen ara sense decaure tot i que, com ja van fer als principis dels 2000, reinventant-se a les tendències musicals del moment.

- **Pemi Rovirosa**, guitarra de ***Lax'n'busto*** i fundador d'un dels grups de rock més importants de la història de Catalunya sobretot durant la dècada dels 90 i dels 2000 tot i que encara segueixen com a grup avui en dia. Formen part del grup el Jaume Piñol Mercader a la bateria, Jesús Rovira Costas al baix, Pemi Rovirosa a la guitarra i cors, Cristian G. Montenegro a la guitarra i Salva Racero Alberch la veu des de l'octubre 2006, en substitució de l'antic cantant Pemi Fortuny.

Els *Lax'n'Busto* es van formar l'any 1986 al Vendrell, però no va ser fins a principis del 87 quan van començar a fer actuacions en directe, més de 50 en un sol any. Aquest fet els va portar a plantejar-se el fet d'enregistrar una primera maqueta amb sis temes i posteriorment una segona amb set cançons. El primer lloc aconseguit al concurs "Rockacció 88", els ho va permetre.

El grup del Vendrell va anar creixent de renom mica en mica fins que l'any 1991 va editar el segon LP, ***Lax'nBusto*** i gravaren el vídeo de la cançó "**Miami Beach**". Per aquest disc, l'any

2006 obtenen un disc d'or (més de 40.000 còpies venudes; nombre que s'ha reduït avui en dia).

El 2000 van arribar a tots els catalans quan enregistraren el seu disc ***Llença't*** amb el qual van rebre els Premis Enderrock 2001 al millor grup, millor disc, millor cançó, millor videoclip i millor concert. També els van atorgar el Premi al Disc Català de l'any 2000 per Ràdio 4 "Música sense fronteres",

L'any 2006 va ser quan un dels fundadors i vocalista, Pemi Fortuny va abandonar els

Lax'n'busto i va entrar en el seu lloc Salva Racero. A partir d'aquell moment el grup també ha agafat l'adjectiu de camaleònic ja que ha anat evolucionant els estils fins arribar al més escoltat en cada moment.

- **Blaumut**, grup sencer: integrat per Oriol Aymat (violoncel), Xavi de la Iglesia (guitarra i veu), Vassil Lambrinov (violí), Manel Pedrós (bateria) i Manuel Krapovickas (Contrabaix i baix elèctric). La banda de pop-folk en català va sorgir el 2009, i només tenia tres membres dels 5 actuals: Xavi de la Iglesia, Vassil Lambrinov i Oriol Aymat . En aquesta època el grup es comença a moure en format acústic i compon les seves primeres cançons, que més tard

van passar a formar part del seu primer disc: ***El Turista***. No és fins a la publicació del disc, el 2012, que s'hi sumen Manel Pedrós (bateria) i Manuel Krapovickas (baix elèctric i contrabaix) per completar la banda. Des de la publicació del seu primer àlbum i fins a l'actualitat, la formació que lidera Xavi de la Iglesia ha experimentat un creixement continu gràcies al seu primer gran èxit, «Pa amb oli i sal», conegut arreu de Catalunya, entre altres motius, pel fet que quan juga el FC Barcelona al Camp Nou sona abans de començar el

partit. El grup s'acabarà de consolidar amb el seu últim treball ***El Primer Arbre del Bosc***; gràcies al qual van rebre, a principis d'aquest any, el premi a millor grup de Catalunya del 2015 segons la revista Enderrock.

- **Arnau Tordera**: és un compositor, guitarrista, cantant i actor català. És conegut per ser el guitarrista, vocalista i líder del grup ***Obeses***. L'Arnau ha passat per altres formacions com Segle XIII de metal en català o Oques Grasses; tot i això al 2010 va crear la seva actual banda: Obeses que la formen a part d'ell: Maiol Montané, Jaume Coll Mariné i Arnau Burdó "Burdí".

El grup va començar a compondre i van publicar el seu primer treball, ***Obesisme Il·lustrat***, el 2011. Un disc molt divers, que incloïa tots els estils possibles i que va ser molt qüestionat

pel públic quan l'acabaven d'escoltar. Posteriorment el grup osonenc publicà *Zel*, el 2013. Finalment el 2015 van posar a la venda el seu tercer treball, *Monstres i Princeses*. Amb aquest tercer disc han assolit el reconeixement unànim del públic i de la crítica amb premis com el Disc català de l'Any 2015 (atorgat per Ràdio4), el disc Xtremes 2015 (Ràdio Badalona) o el Premi de la crítica Enderrock al millor artista de 2015.

- **Cesk Freixas:** és un cantautor català del Penedès que ja porta anys amb la seva guitarra i les seves lletres de protesta damunt dels escenaris; exactament des del 2004: el 4 de gener. Aquest mateix any enregistrà la seva primera maqueta. No és fins al 2005 quan treu el seu primer disc *Set voltes rebel*. El cantautor català ha fet algun disc de versions de personatges com Ovidi Montllor, Raimon, Bob Marley. Va aconseguir un gran èxit al publicar la seva cançó: *La Petita Rambla de Poble Sec*; el 2010, amb la qual va aconseguir ser un dels músics catalans més escoltats durant unes setmanes. Ara Cesc Freixas, també posat en política, segueix component nous temes i segueix omplint les sales de concert de tota Catalunya.

- **Joan Manuel Tresserras:** professor de periodisme a la UAB, mestre de molts, però és recordat per ser, precisament, un dels consellers de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat amb més ressò de les últimes legislatures degut al seu constant treball i feina. Juntament amb Enric Marín, és un dels grans especialistes europeus en comunicació de masses. Ideòleg del renaixement d'ERC i marxista acadèmic practicant. Un home que no només ensenya als estudiants de Barcelona sinó que ha fet alguns viatges a la Universitat d'Stanford, a Califòrnia, per fer-hi classes.

- **Helena Moren:** és l'actual directora de redacció de la revista *Enderrock* des del juny del 2004. Ha escrit a l'*Avui*, *Illacrua*, *Secundèria* i *El Punt*. A més avui en dia col·labora al programa *Catalunya Exprés* de Ràdio 4. Per tot això i més és una gran experta i coneixedora del món de la música en català.

Font: Imatge de Facebook

3. PRODUCCIÓ

És la tasca que es basa en coordinar i organitzar les feines d'uns equips de treball amb funcions molt concretes, organitzar els mitjans tècnics i personals que intervenen en la realització del documental i dividir les tasques que cal fer. Segons, León (2009:114), “el seu objectiu és obtenir el millor producte possible, en el temps i cost previstos”.

3.1 Calendari de tasques:

n.Setmana	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
PREPROUC C.																					
Investigació i documentació prèvia																					
Contacte amb les fonts																					
Guió del documental																					
Reunir l'equip																					
RODATGE																					
Entrevistes:																					
La iaia																					
Oques Grasses																					
Joan Manuel Tresserras																					
La Terrasseta de Preixens Blaumut																					
Cesk Freixas																					
Helena Moren																					
Els Pets																					

4. PREPRODUCCIÓ

Tota la part de preproducció sorgeix entre les dates 4 de gener i 17; en aquestes dates es deixen tancades tots els contactes amb els futurs entrevistats i es crea un primer guió tècnic on s'exposarà un esbós el qual més tard podrem veure en el documental (primer guió tècnic pàg. 37). Segons Gil i Marzal, (2008:87) “la fase de preparació és decisiva per a fer que el documental sigui una entitat coherent amb la nostra idea primigènia, amb el nostre tema”.

En primer lloc, el procés de documentació és en el qual he de crear les arrels del treball buscant la hipòtesi, que en aquest cas era com afecta la globalització cultural a la música en català, una tesi que vaig poder anar ampliant gràcies a textos i llibres de teòrics sobre l'economia política de la comunicació. Ja en aquest moment de documentació vaig començar a pensar i a teixir la meua xarxa de noms amb qui em posaré en contacte.

Segons Gil i Marzal, (2008:102) “a partir de la idea principal establím un teixit de recerca, per tal d'estructurar les entrevistes i desenvolupar una argumentació, prèviament documentada, sobre un món existent”. Així doncs, la tasca més dura i feixuga de la preproducció és el contacte amb les fonts. Com que no pertanyia a cap mitjà ha estat complicat convèncer a molts grups o músics perquè em concedissin uns 20 minuts del seu temps. A part tampoc és un fet fàcil poder aconseguir tots els contactes, ja que molts d'ells no els ofereixen públicament en el seu lloc web; sinó que hi apareix solament el de la seva productora. Les productores les he vist com a murs que protegeixen els seus grups; ja que de 6 productores amb les quals em vaig intentar posar en contacte solament una em va respondre. Un altre problema que m'he trobat a l'hora del contacte amb les fonts ha estat la dificultat de cita dins el calendari de rodatge, ja que molts d'ells s'han posat en contacte amb mi quan aquest ja estava tancat (Joan Dausà, Pau Riba...).

L'elaboració del pre-guió va ser un apartat que es va fer gairebé a cegues; ja que en aquells moments no tenia gairebé cap entrevista realitzada, solament una anterior amb Tresserras i la primera; la que li vaig efectuar a Ernest Crusats. En aquest punt tampoc tenia tots els contactes, per aquest motiu en el pre-guió apareixen personatges que no apareixen en la versió definitiva del documental. Així doncs el pre-guió és solament un petit esbós del qual serà més tard el documental, ja que de la fase prèvia a la definitiva canvia molt.

L'últim punt d'aquesta primera part de la producció és la recerca d'un equip; així doncs, després d'un temps de cerca vaig crear un equip format per tres càmeres, un tècnic d'il·luminació (director de fotografia) i un tècnic de so els quals han anat col·laborant i aportant idees al llarg de tot el rodatge.

5. RODATGE

Des del 18 de gener fins a la setmana del 25 a l'1 d'abril, es du a terme el rodatge de la part audiovisual del documental. Tot i això aquesta part està molt dividida al llarg de les setmanes per dues raons; la primera, una raó de disponibilitat dels entrevistats, i la darrera a causa del fet de preparar les entrevistes de la setmana següent, estructurar-les i poder visionar i minutar les de la setmana anterior.

DIA		HORA	TASCA I SEQUÈNCIA
1	18 de gener	9:00 9:30 11:00 11:30 14:30	-Reunió amb l'equip de rodatge -Recollida del material -Arribada a Vic i preparar localització de l'entrevista i instal·lació de l'equip -Entrevista i rodatge a Ernest Crusats (la iaia) -Retorn de material
2	25 de gener	8:30 9:15 11:10 11:30	-Reunió amb l'equip de rodatge -Recollida del material -Arribada a Muntanyola i preparar localització de l'entrevista i instal·lació de l'equip -Entrevista i rodatge a Oques Grasses
3	26 de gener	9:30 11:00 11:30 14:30	-Reunió amb l'equip de rodatge -Arribada a Bellaterra i preparar il·luminació (lloc tancat) de l'entrevista i instal·lació de l'equip -Entrevista i rodatge a Joan Manuel Tresserras -Retorn de material
4	1 de febrer	16:00 16:30 17:10 17:30 18:30	-Reunió amb l'equip de rodatge -Recollida del material -Arribada a Golmès i preparar localització de l'entrevista i instal·lació de l'equip -Entrevista i rodatge a La Terrasetta de Preixens -Retorn de material

5	4 de febrer	10:30 11:00 12:30 12:45 14:30 15:30 16:15 16:45 19:00	-Reunió amb l'equip de rodatge -Recollida del material -Arribada a Barcelona - Rodatge Palau de la Música i altres plans recurs pel camí - Dinar amb l'equip - Rodatge Liceu i altres plans recurs pel camí - Entrada al Liceu preparar localització de l'entrevista i instal·lació de l'equip - Entrevista a Blaumut - Retorn del material
6	9 de febrer	9:00 9:30 11:00 11:30 14:30	-Reunió amb l'equip de rodatge -Recollida del material -Arribada a Rubí i preparar localització de l'entrevista i instal·lació de l'equip -Entrevista i rodatge a Cesk Freixas -Retorn de material
7	19 de febrer	9:30 10:00 11:30 12:00	-Reunió amb l'equip de rodatge -Recollida del material -Arribada a Rubí i preparar localització de l'entrevista i instal·lació de l'equip -Entrevista i rodatge a Helena Moren
8	20 de febrer	16:00 17:00 17:30 19:00	-Reunió amb l'equip de rodatge -Arribada a Constantí i preparar localització de l'entrevista i instal·lació de l'equip -Entrevista i rodatge a Joan Reig (Els Pets) -Retorn del material
9	4 de març	9:00 9:30 10:30 11:00 14:30	-Reunió amb l'equip de rodatge -Recollida del material -Arribada a Rubí i preparar localització de l'entrevista i instal·lació de l'equip -Entrevista i rodatge a Pemi Roviroso (Lax'n'busto) -Retorn de material

10	18 de març	19:30 20:00 20:35 22:00	-Reunió amb l'equip de rodatge -Recollida del material -Arribada a Vilanova de Bellpuig per el rodatge d'un concert. Preparació de l'equip -Inici del concert i del rodatge. (Es torna el material l'endemà)
11	26 de març	16:00 16:30 17:00 17:30 19:00	-Reunió amb l'equip de rodatge -Recollida del material -Arribada a Lleida i preparar localització de l'entrevista i instal·lació de l'equip -Entrevista i rodatge a Arnau Tordera (Obeses) -Retorn del material
12	1 d'abril	11:00 11:30 11:45 18:00	-Reunió amb l'equip de rodatge -Recollida del material -Enregistrament d'un seguit de plans recurs (cotxes, enregistrament de carretera, i altres) -Retorn del material

5.1 Localitzacions:

Les localitzacions que apareixen de fons en les escenes rodades del documental estan totes prèviament buscades principalment per la il·luminació i l'acústica del lloc en qüestió.

Quan em posava en contacte amb el grup al qual entrevistaria preguntava a aquest un lloc tranquil de la seva població on poguéssim estar gairebé sols; ja que era jo qui em desplaçava per a no causar molèstia als entrevistats. Tot i això sempre tenia en compte que el que apareixeria de fons en l'escena havia d'aportar algun significat concret en el documental. Sempre vaig intentar trobar-nos en llocs, doncs, relacionats amb la música i en molts casos ho vaig aconseguir:

A l'Ernest Crusats el vaig entrevistar davant mateix del teatre i auditori de la ciutat de Vic. Tot i això l'entrevista s'havia d'efectuar a dins, però per problemes d'il·luminació vam preferir fer-ho davant i amb l'edifici de fons.

El grup Oques Grasses em van citar en una masia perduda en un petit poble on estaven gravant el seu segon disc, així doncs vam poder tenir un diàleg més íntim on ells es van obrir, ja que estaven a casa seva i fins i tot van mostrar-me el seu nou disc en primícia.

En Joan Manuel Tresserras el vaig entrevistar en el seu actual despatx a la UAB, lloc on acostuma a rebre les seves entrevistes i el qual té molt personalitzat.

A la Terrasseta de Preixens els havia d'entrevistar damunt l'escenari, ja que estaven fent proves de so abans d'un concert; tot i això el tècnic de llums de la sala les va apagar i va marxar així que vam haver de buscar un bar i per tant improvisar. Aquesta ha estat l'única localització que no ha estat preparada prèviament i que, per tant, porta alguns problemes d'il·luminació i d'acústica.

Pel que fa a l'entrevista a Blaumut ells em van passar tres llocs concrets on els podria entrevistar i un d'ells, el qual em va cridar més l'atenció, va ser el del Liceu a Barcelona. Vam efectuar l'entrevista en una de les sales de la part superior d'aquest que tot i tenir el seu encant estava molt poc il·luminada.

En Cesk Freixas em va citar al seu poble, Rubí, i exactament a casa seva; però vam trobar-hi millor il·luminació al patí de davant de casa, així doncs va ser allà on vam plantar el trípode.

En el cas de l'Helena Moren, vaig demanar-li si fóra possible entrevistar-la a les oficines de l'Enderrock, i ella no hi va posar cap mena d'objecció. Així doncs la vaig entrevistar en un despatx d'aquestes oficines i vam utilitzar números de revistes com a attrezzo.

El Joan Reig em va citar al local d'assaig dels Pets, un lloc ple de quadres, fotografies i del disc d'or del "Bon dia"; un lloc fantàstic sobretot per les imatges recurs que vaig poder-hi enregistrar.

En Pemi Roviroza em va proposar fer l'entrevista un mes i mig més tard de quan li ho havia proposat, ja que tindria el seu propi estudi de gravació als baixos de casa seva però vaig

prioritzar acabar el rodatge quan em marcava el calendari abans que tenir un bon fons per a l'entrevista. Així doncs, finalment li vaig poder fer també a casa seva però al seu balcó des d'on es veia tot el poble del Vendrell.

Finalment l'última entrevista amb l'Arnau Tordera, qui ens havia citat al local d'assaig del seu grup, va canviar de localització 24 hores abans de l'entrevista, quan me'n vaig assabentar que l'endemà tocaven a l'auditori Enric Granados de Lleida, una de les infraestructures culturals més representatives de la província, així doncs ell va accedir a canviar de lloc sense problemes.

5.2 Drets d'imatge

Per a tirar endavant el pla de rodatge i per a prevenir problemes en un futur s'ha confeccionat un full, en el qual es demanen els drets d'imatge als músics, que vaig preparar a la fase de preproducció però que he fet firmar durant el rodatge.

En/na _____ amb DNI _____, i domicili a _____, en la meua condició de membre del grup _____ i d'intervinent a l'acte, autoritza a:

Adrià Garcia Bigordà que inclogui en el documental *Ressona Catalunya*, a efectes de reproducció i comunicació pública: l'entrevista / acte realitzat amb data _____, on apareixo.

Aquesta autorització d'utilització del contingut gravat i de la meua imatge, es fa a l'empara del que disposa la Llei Orgànica 1/1982, de 5 de maig, de protecció civil del dret a l'honor, a la intimitat personal, familiar i a la pròpia imatge .

L'autorització que aquí es concedeix sobre aquest material tindrà un ús de caràcter cultural i la mateixa no està sotmesa a cap termini temporal ni està restringida a l'àmbit nacional de cap país.

De conformitat amb la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, sobre Protecció de Dades de Caràcter Personal, l'informem que les seves dades de caràcter personal (per als casos en què aquest sigui una persona física, o en el cas de representants d'una persona jurídica, ja sigui pública o privada) seran incorporades a un fitxer titularitat de Adrià Garcia Bigordà, dins del projecte *Ressona Catalunya*; i no es podran utilitzar fora d'aquest.

En compliment de la normativa vigent, Adrià Garcia Bigordà garanteix que adoptarà les mesures tècniques i organitzatives necessàries per mantenir el nivell de seguretat requerit, en atenció a la naturalesa de les dades personals facilitades i tractades.

Lloc i data:

Singatura.

6. RECURSOS TÈCNICS

6.1 Tractament visual

6.1.1 Criteris visuals

Els criteris audiovisuals que se segueixen es regeixen per uns registres bàsics d'imatge, en el sentit que no es dota el documental d'una experimentació amb els plans que vagin més enllà de l'estrictament necessària pel que fa al tema de l'obra. La narració es du a terme mitjançant la combinació de diversos plans, en funció del tipus de seqüències que es mostrin al llarg del documental, a través d'un tractament audiovisual que s'adeqüi, com s'ha dit, al contingut de la peça audiovisual.

Així, les entrevistes tenen el format característic de pla tipus bust i mig, combinat amb plans detall per combinar i mantenir el ritme narratiu.

Les escenes relatives a les actuacions tenen una combinació de plans molt més diversa, donat el fet que la naturalesa de les imatges dóna aquesta possibilitat, necessàriament aprofitable. Així, és corrent l'ús de plans generals, primers plans, plans detall i fins i tot time-lapses i panoràmiques.

Les declaracions dels protagonistes tenen un paper fonamental pel que fa al fil narratiu del documental i a la continuïtat de la història. Tot i això, la utilització d'una veu en off omniscient és també tinguda en compte.

6.1.2 Enregistrament d'imatges:

Les imatges del documental s'obtenen amb tres càmeres de fotografia digital tipus rèflex. La combinació dels tres aparells ens permet combinar millor els plans dins de les corresponents seqüències, i ens donarà també la possibilitat de comptar amb una segona opció en cas que una de les càmeres presenti algun problema.

Disposem de tres càmeres de la marca Canon, i en concret dues del model 550D i una del 1100D.

La utilització de trípodes és important en els plans fixos, especialment durant la gravació de les entrevistes amb els protagonistes i la resta de personatges que apareixen al documental, i lògicament també en molts dels altres plans en què es requereixi el seu ús per obtenir una imatge òptima. Així doncs es compta amb dos Trípod de Manfrotto MT190XPRO.

6.1.3 Il·luminació:

Pel que fa als aspectes d'il·luminació, tot i que en la mesura que sigui possible s'ha intentat utilitzar la il·luminació natural simplement millorada per una placa de porexpan blanca on rebota la llum, es compta amb un seguit d'estris d'il·luminació similars als focus però tots de menys intensitat per crear-ne. Així doncs s'intenta aconseguir, com ja s'ha exposat anteriorment, una sensació de llum natural, ja que els objectes utilitzats són:

Un Profoto Softbox RFI 30x40cm: una mena de focus molt utilitzat en estudis fotogràfics, principalment en models.

Un Profoto Umbrella Deep XL: una mena de paraigües que busca una il·luminació inferior, que ve dels peus de l'entrevistat en aquest cas i que també és molt utilitzada en sessions fotogràfiques.

Elinchrom Rotalux Softbox x 50 x 130: un focus una mica més potent però més portable i que pesa més poc. Dóna una lleugera llum similar a la del sol quan travessa una cortina.

Fresnel – 1.200 w i 500w: un focus similar a un típic focus de plató el qual pot salvar sales molt fosques o rodats al vespre-nit.

6.1.4 Grafisme:

El documental *Ressona Catalunya* no té un logotip identificador del projecte. Tot i això, sí que segueix una tipografia concreta que s'anirà utilitzant en molts moments del documental i del projecte en general i que serà l'element identificador del documental.

Aquesta font s'anomena «Marzo» i està disponible en qualsevol plataforma de descàrrega de tipografies.

Pel que fa als chayrons i la tipografia d'aquests serà molt senzilla i les lletres; igual que les del títol seran força esquemàtiques i en majúscula. La més adequada és un tipus de lletra anomenada «Shwe» molt similar a la «Marzo».

LA IAIA

Pel que fa als colors d'aquest chayrons he intentat jugar amb tons seriosos, sense marxar dels grisos, blancs, negres i marrons utilitzats en el lloc web. La majoria d'aquests, és a dir els dels grups entrevistats, seran d'un color gris-blanc i tindran un disseny senzill. Pel que fa als dels experts el color serà d'un marró-grisós i les lletres en aquest cas blanques.

6.2 Tractament sonor

6.2.1 Captació del so

La captació de so és un aspecte que cal tenir present, tant al moment de gravar les imatges com en l'edició posterior del material.

- Pel que fa a les entrevistes i declaracions dels personatges enregistrats amb un pla fix, s'utilitzen dos micròfons de corbata. Skytec STWM712H, que ens vénen amb l'equip de so que es lloga. Existeixen dues possibilitats més utilitzades per enregistrar el so en els casos que el vulguem enregistrar en una càmera secundària.
- Connexió directa del micròfon a la càmera, a través de la connexió existent (jack estèreo de 3.5mm). L'avantatge d'aquesta opció és l'obtenció de material brut amb imatge i so conjunts, sense necessitat d'haver de realitzar cap sincronia a la postproducció.
- Utilització d'una gravadora externa, facilitada també en l'equip de so llogat, amb connexió per a micròfon auxiliar. Amb aquest mètode s'allarga una mica més el procés d'edició; requereix sincronitzar les imatges preses amb la càmera i el so de la gravadora, ja que han estat obtinguts per separat, i en el moment d'enregistrar cal tenir present la utilització de referències visuals i acústiques per poder realitzar la sincronia correctament.
- Respecte a les imatges que no comptin amb una veu com a font sonora principal, es té en compte la possibilitat d'enregistrar el so mitjançant el micròfon integrat de la càmera, encara que no sigui aquesta l'opció més òptima. Per tant s'utilitza un micròfon extern per tal de captar el so ambient de les diferents escenes, i també s'utilitzen altres dispositius aliens a la càmera per realitzar aquesta funció (gravadora externa, telèfons mòbils amb una bona qualitat d'enregistrament, etc.), que poden utilitzar-se també amb els mateixos micròfons externs per millorar la qualitat de l'àudio.

6.2.2 Música

Gran part de la música que utilitzo dins el documental és música lliure; és a dir aquella música de domini públic o protegida per una llicència “free”, a l’estil de la llicència Pública General, que empara a una part del software lliure. D’aquesta manera aconseguirem la màxima distribució i la promoció d’aquesta la qual podrà arribar al públic del documental sense obstacles. Fins i tot part d’aquesta música lliure pot ser copiada, distribuïda i modificada lliurement per a qualsevol propòsit.

Un tipus d’aquesta música de franc, entre cometes, que utilitzo en el documental pertany a Creative Commons. Molta gent defensa que el simple fet d'estar sota una llicència Creative Commons fa que l'obra es pugui considerar música gratuïta i popularment també s'ha estès aquesta idea tot i que algunes varietats de llicència Creative Commons (en realitat totes excepte CC -by i CC - by -sa) imposen serioses restriccions com ara prohibició d'obra derivada o prohibició d'ús comercial, pel que es consideren llicències de lliure distribució, semillieres o amb alguns drets reservats.

Pel que fa als grups entrevistats i després de negociacions i un acord, m’han pogut facilitar cançons (sobretot de les seves primeres maquetes) que estan sota les llicències CC -by i CC - by -sa del Creative Commons les quals podré utilitzar sense problemes en el documental i sense haver de pagar drets de les mateixes cançons, ja que ells m’han facilitat algunes peces d’àudio amb aquesta llicència.

Per acabar d’omplir el tema sonor i musical he buscat a Free Music Projects que és un portal web de descàrregues de música lliure de drets d'autor per a professionals del sector audiovisual i publicitari. Gestiona catàlegs musicals propis que són comercialitzats exclusivament a través del seu web, i que han estat creats per compositors professionals.

També he utilitzat altra música complementària cercant a la famosa comunitat de Jamendo on també hi ha alguns grups catalans que tot i no aparèixer en el documental en faré sortir la seva música. Jamendo és un lloc web on els artistes poden pujar la seva música gratuïtament i el seu públic descarregar-la de la mateixa manera. Algunes de les seves característiques inclouen la descàrrega d'àlbums sencers per BitTorrent i eDonkey, arxius en format Ogg Vorbis, sistema integrat de recomanació i qualificació d'àlbums o etiquetes i ressenyes fetes per la mateixa comunitat.

6.3 Equip tècnic

L'equip tècnic (real) del documental està format pels membres següents:

Director:

El paper del director és el més imprescindible, ja que és el professional encarregat de dirigir la filmació del documental, el responsable de la posada en escena, també és qui dóna pautes als actors perquè actuïn com ell té al cap. Juntament amb el director de fotografia supervisa l'equip tècnic, prenent totes les decisions creatives seguint el seu estil o visió particular. També és qui s'encarrega d'escollir el decorat i el vestuari, i totes les altres funcions necessàries per a dur a bon terme el rodatge. “Els rols d'equip els vertebrarà el periodista-director. Serà el responsable de coordinar l'equip humà, de la idea original, de la documentació, de l'elecció del punt de vista, el tractament, escaleta, guió” (Soler, 1998:219).

En la majoria de productes audiovisuals de cert nivell el director i el guionista (encarregat de confeccionar el guió del documental) són diferents; però en el cas de *Ressona Catalunya* ambdós papers recauen sobre la mateixa persona: el director.

Director de fotografia:

Aquest juga un paper molt important en aquest documental, ja que és l'encarregat de dibuixar els somnis del director, és a dir és el màxim responsable d'aconseguir l'estètica desitjada, mantenir la qualitat de la imatge que desitgem i coordinar l'equip de rodatge (els càmeres).

“Un director de fotografia és 33% artista, 33% tècnic i 33% productor.” (Soler, 1998:219).

És la mà dreta del director, qui marca les pautes que ha de seguir el documental. És un col·laborador que ha d'intuir el que vol el director. Ha de saber les hores quan es roda i preparar el material necessari abans del rodatge. Sempre s'ha d'escollir amb quina càmera es gravarà i amb quines òptiques es treballa. En aquest documental la figura del director de fotografia és imprescindible, ja que és ell qui s'encarregarà de cercar les localitzacions exactes, segons la llum, l'estètica que es vulgui donar al documental i la disposició de l'entrevistat.

Productor:

Aquest és la persona que s'encarrega de buscar finançament, sigui per part de capital privat o institucions públiques. A més és “el representant legal de l'obra audiovisual, el responsable dels aspectes organitzatius i tècnics de l'elaboració del documental, complementant l'activitat creativa del director” (Soler, 1998:225).

En definitiva el productor és la persona encarregada de seleccionar i posar d'acord a tots els professionals que fan una pel·lícula.

Càmeres (x3):

Pel que fa la funció dels càmeres sabem a simple vista quina és la funció d'aquests; en aquest cas, els tres actuen sota les ordres del director de fotografia que és l'encarregat de preparar els plans i triar que hauria de ser el que s'hauria d'enregistrar. El nombre de càmeres, tres, potser no és del tot habitual, ja que sembla que amb dos càmeres ja ho podríem deixar enllestit, però així es pot jugar amb més plans d'entre els quals molt seran recursos, perquè només una càmera és fixa. Les altres dues càmeres intenten trencar la monotonia del pla habitual gravant de diferents angles, enregistrant plans recurs...

So:

En aquest cas és una sola persona qui s'encarrega de tota la part del so en el rodatge: controla que funcionin correctament, que arribi senyal i el so correcte pels respectius micròfons i és l'expert en les utilitats que ens ofereix tot el sistema sonor llogat.

Postproducció (x3):

Aquest és la fase on a part de revisar tot el material ens encarreguem de dur a terme tres tasques concretes i potser les més feixugues del procés: l'edició, el muntatge i els últims detalls i la maquetació de totes les imatges per aplicar-hi una normalització. Així doncs necessitem tres persones encarregades d'aquesta part per a fer aquesta feina més amena i que cadascú s'encarregui d'una de les tres tasques de postproducció sense deixar de banda les altres dues.

7. GUIÓ

7.1 Estructura prèvia

“El guió documental sempre és un producte “en construcció” i alhora, és la primera etapa del procés creatiu, el procés que proporcionarà la bellesa al nostre documental i que va més enllà del llenguatge. Crear determinades seqüències, manejar l’estructura...” (Escudero, 2011: 20)”.

Quan vaig decidir fer el documental la idea principal va ser dividir els diferents apartats per posició temporal; és a dir separar-ho en tres blocs: present, passat i futur, ja que vaig pensar que seria la forma més apropiada per plasmar clarament i sense crear embolics el contingut que intentava mostrar. Per estructurar el documental, doncs, vaig diferenciar aquestes tres parts:

- Primera part, passat: en aquesta part s’hauria d’exposar com van ser els inicis de la música en català des de després del franquisme i passant pel concert al Palau Sant Jordi; el qual va marcar un canvi d’època en la música en català. Així doncs preguntaria sobre la música que arribava de fora, sobre les subvencions que hi va haver després del franquisme... Aquí hi intervindrien tots els grups entrevistats que van viure la dècada dels 80 i 90 (Lax’n Busto i Els Pets) i sobretot també hi intervindria Joan Manuel Tresserras, gran coneixedor de la història d’aquest producte cultural català.
- Segona part, present: aquí és on tindrien lloc les aparicions de tots els grups actuals (La iaia, Oques Grasses, Obeses, Blaumut i Cesk Freixas) acompanyades de les seves respectives declaracions en les quals es tractarien els quatre temes clau: El panorama musical català actual, els adversaris de la música del país, el paper del govern i el paper dels mitjans.
- Tercera part, futur: aquesta part seria, més aviat, com una conclusió en la qual apareixerien com a testimonis grups joves (La Terrasseta de Preixens, Est Oest i La cintura de la Paula) i ens exposarien quines dificultats s’han anat trobant al llarg de la seva breu carrera musical i com de difícil n’és saltar a la fama. Finalment en aquesta part se’ns exposaria una visió de futur: com estarà la música en català dintre d’uns anys?

7.2 Pre-guió del documental

RESSONA CATALUNYA: LA SALUT DE LA MÚSICA EN CATALÀ

INICI.

Patrocini del documental.

FADE IN.

Taula plena de discs de grups catalans. (INTERIOR)

Apareix el títol del documental.

FADE OUT.

EXTERIOR DE DIA.

Un personatge ,suposat reporter surt de casa (amb la intenció de recórrer Catalunya) entra a un cotxe.

INTERIOR COTXE.

Personatge posa un disc (inapreciable) dins el reproductor de CD.

Comença la música i el cotxe es posa en moviment.

1min.-TALL A

EXTERIOR DE DIA.

Plans de ciutats, llocs, carreteres de Catalunya (Constantí, Vendrell, Vic, Barcelona...)

20seg.-TALL A

INTERIOR DE DIA.

JOAN MANUEL TRESSERRAS V.O.

(Parla sobre la música en català en món globalitzat i
introdueix tema central)

LLIGAT AMB:

TIME-LAPSE DEL MUNTATGE D'UN ESCENARI

1min.-TALL A

EXTERIOR DE DIA.

Cotxe agafa un desviament cap a un cartell on posa "ahir".

10seg.-TALL A

INTERIORS. (talls)

Introducció breu de tots els grups de música on apareixen i diuen quan va ser el seu primer concert).

INTERIOR DE DIA.(talls)

JOAN MANUEL TRESSERRAS V.O.

(Introdueix com eren les ajudes a la música des de després del
franquisme i al llarg dels 20-30 anys següents)

1min.-TALL A

COMENÇA LA PART 1: PASSAT

FADE IN

INTERIOR DE DIA (Pla mig i pla americà entre dues càmeres)

JOAN REIG V.O.

(Exposa com van ser els inicis de la música en català des del
seu punt de vista (breu) i comença parlant del concert al Palau
St.Jordi; el qual va marcar una canvi d'època en la música en
català)

Insert. Imatges del concert del Palau del St.Jordi

JOAN REIG V.O.

(Dóna pas als grups antecessors i successors dels Pets)

2min.30seg.-TALL A

INTERIOR DIA (Pla mig i pla americà entre dues càmeres)

GERARD QUINTANA V.O.

(Comença parlant del concert al Palau St.Jordi enllaçant amb l'anterior i tot seguit exposa des del seu punt de vista com van ser els inicis de la música en català; incorporar-hi anècdotes)

Insrt. Imatges de primers concerts de Sopa de Cabra.

1min.30seg.-TALL A

INTERIOR DIA (Pla mig i pla americà entre dues càmeres)

PEMI ROVIROSA V.O.

(Parla de com era Catalunya quan el grup va nèixer, exposa anècdotes per a contrastar fets i comença a parlar de les subvencions).

1min.30seg.-TALL A

INTERIOR DE DIA (Pla mig i primer pla)

JOAN REIG V.O.

(Comença a parlar de les subvencions que es donaven i del paper que des del grup es creia que jugava el govern, sobretot als anys vuitanta i comparant-ho amb els 90 i la primera dècada dels 2000)

Insrt. Imatges recurs i fotografies enllaçades amb èpoques que ell ens exposi en la seva narració.

2min.-TALL A

INTERIOR DE DIA (Pla mig i primer pla)

GERARD QUINTANA V.O.

(Parla de les subvencions i el paper del govern; aquí també m'agradaria introduir una pregunta de si creu que la música en català té enemics i preguntar què pensa sobre la influència aquí de la música en castellà i per què es van passar ells a cantar en castellà)

Insrt. Imatges recurs dels Sopa de Cabra tocant fora de Catalunya i cantant en castellà.

2min.-TALL A

INTERIOR DE DIA (Pla mig i primer pla)

PEMI ROVIROSA V.O.

(Exposa com es va patir sobretot a finals dels 80 principis dels 90 l'arribada de molta música, d'estil similar a la seva, des d'Anglaterra o des dels Estats Units, i si això perjudica la música en català)

Insrt. Imatges recurs dels discs dels grans grups d'aquella època.

2min.-TALL A

INTERIOR DE DIA (Pla mig i primer pla)

GERARD QUINTANA V.O.

(Parla sobre aquest fenomen de transnacionalització cultural).

Insrt. Imatges recurs .

2min.-TALL A

INTERIORS. (talls)

Conclusió breu de tots els grups de música on apareixen i fan una petita reflexió sobre la globalització de la música en català.

1min.-TALL A

FADE OUT.

EXTERIOR DE DIA.

Cotxe agafa un desviament cap a un cartell on hi posa “avui”.

10seg.-TALL A

INTERIORS. (talls)

Introducció breu de tots els grups de música on apareixen i diuen quan va ser el seu últim concert).

INTERIOR DE DIA.(talls)

JOAN MANUEL TRESSERRAS V.O.

(Introdueix com es veu avui en dia la globalització cultural i
quines són les ajudes que es donen a la música en català
actual)

1min.-TALL A

COMENÇA LA **PART 2: PRESENT**

FADE IN

EXTERIOR DE DIA (Pla mig i pla americà entre dues càmeres)

CESK FREIXAS V.O.

(Comença parlant des del punt de vista d'un músic polític
quines són les conseqüències de la globalització.)

Insrt. Imatges de recurs del seu voltant

1min.30seg.-TALL A

EXTERIOR DE DIA (Pla mig i pla americà entre dues càmeres)

ERNEST CRUSATS V.O.

(Ens exposa parts positives de la globalització, ja que en una
entrevista on li van preguntar sobre el tema així ho va

argumentar. I ens exposa les influències de La Iaia i ens diu
que en el seu grup fan versions en anglès)

Insrt. Imatges de recurs del seu voltant i imatges de concerts de la Iaia.

2min.30seg.-TALLA

INTERIOR DE DIA (Pla general i pla americà)

BLAUMUT V.O.

(Per a molta gent la música en català és un prejudici, hi ha gent
que no agrada ni mai agradarà només pel fet de que sigui
cantada en català)

Insrt. Imatges de recurs

2min.-TALLA

INTERIOR DE DIA (Pla general i pla americà entre dues càmeres)

OQUES GRASSES V.O.

(A la gent només li agrada escoltar allò que ja ha sentit alguns
cops, i crítica al capitalisme cultural)

Insrt. Imatges de recurs

1min.30seg.-TALLA

EXTERIOR DE DIA (Pla mig i pla americà entre dues càmeres)

CESK FREIXAS V.O.

(Parla que sempre s'ha donat sempre recolzament a grans
estructures i no a les més petites com a bars o els mateixos
grups. Paper del govern i mitjans)

Insrt. Imatges de recurs del seu voltant

2min.-TALLA

INTERIOR DE DIA (Pla general i pla americà)

BLAUMUT V.O.

(Se li ha de donar més ressò a la música en català i això ho han de fer principalment els mitjans de comunicació.)

Insrt. Imatges de recurs

1min.-TALL A

EXTERIOR DE DIA (Pla mig i pla americà entre dues càmeres)

ERNEST CRUSATS V.O.

(``La música en català com a producte no existeix; és una fusió de totes les altres. Parlar d'aquest fenomen i comentar el paper dels mitjans de comunicació)

Insrt. Imatges de recurs del seu voltant i imatges de concerts de La Iaia.

2min.-TALL A

INTERIOR DE DIA (Pla general i pla americà entre dues càmeres)

OQUES GRASSES V.O.

(Tornar al tema dels mitjans i el ressò que necessita la música del país.)

Insrt. Imatges de recurs

1min.30seg.-TALL A

EXTERIOR DE DIA (Pla mig i pla americà entre dues càmeres)

CESK FREIXAS V.O.

(Fer una reflexió de la situació actual i del que realment s'hauria de fer per a potenciar la música en català)

Insrt. Imatges de recurs del seu voltant

2min.-TALL A

INTERIORS I EXTERIORS. (talls) (Primer pla de tots)

Conclusió breu de tots els grups de música on apareixen i fan una petita reflexió sobre la globalització de la música en català i fan una petita previsió de futur.

1min.-TALL A

FADE OUT.

EXTERIOR DE DIA.

Cotxe agafa un desviament cap a un cartell on posa “demà”.

10seg.-TALL A

INTERIORS. (talls)

Introducció breu de tots els grups de música on apareixen i diuen comes veuen d’aquí 5 anys).

INTERIOR DE DIA.(talls)

JOAN MANUEL TRESSERRAS V.O.

(Introdueix la seva visió de com serà el món de la música en català en un futur si tot segueix com fins ara)

2min.-TALL A

COMENÇA LA PART 3: FUTUR

FADE IN

INTERIOR DE DIA (Pla general i pla americà entre dues càmeres)

LA TERRASSETA DE PREIXENS V.O.

(Contextualitzen com veuen ells el panorama actual i com de difícil és avui dia fer-se un lloc entre els grans de la música en català.)

Insrt. Imatges de recurs

1min.30seg.-TALL A

INTERIOR DE DIA (Pla general i pla americà entre dues càmeres)

EST-OEST V.O.

(Contextualitzen com veuen ells el panorama actual i com de difícil és avui dia fer-se un lloc entre els grans de la música en català.)

Insrt. Imatges de recurs

1min.30seg.-TALL A

INTERIOR DE DIA (Pla general i pla americà entre dues càmeres)

LA CINTURA DE LA PAULA V.O.

(Contextualitzen com veuen ells el panorama actual i com de difícil és avui en dia fer-se un lloc entre els grans de la música en català.)

Insrt. Imatges de recurs

1min.30seg.-TALL A

INTERIOR DE DIA (Pla general i pla americà entre dues càmeres)

LA TERRASSETA DE PREIXENS V.O.

(Parlar si creuen que els mitjans i el govern poden fer-hi alguna cosa més.)

Insrt. Imatges de recurs

1min.-TALL A

INTERIOR DE DIA (Pla general i pla americà entre dues càmeres)

LA CINTURA DE LA PAULA V.O.

(Parlar si creuen que els mitjans i el govern poden fer-hi alguna cosa més.)

Insrt. Imatges de recurs

1min.-TALLA

INTERIOR DE DIA (Pla general i pla americà entre dues càmeres)

EST-OEST V.O.

(Parlar si creuen que els mitjans i el govern poden fer-hi alguna cosa més. I relacionar-ho amb el paper que està jugant internet dins la globalització cultural)

Insrt. Imatges de recurs

1min.-TALLA

INTERIOR DE DIA (Pla general i pla americà entre dues càmeres)

LA TERRASSETA DE PREIXENS V.O.

(Parlar de la globalització cultural i del paper que hi juga Internet. En un futur serà encara més perjudicial?)

Insrt. Imatges de recurs

1min.-TALLA

INTERIOR DE DIA (Pla general i pla americà entre dues càmeres)

LA CINTURA DE LA PAULA V.O.

(Parlar de la globalització cultural i del paper que hi juga Internet. En un futur serà encara més perjudicial?)

Insrt. Imatges de recurs

30seg.-TALLA

INTERIOR DE DIA (Pla general i pla americà entre dues càmeres)

EST-OEST V.O.

(Contextualitzen com es pot trobar solucions al problema de la forta transnacionalització?)

Insrt. Imatges de recurs

1min.30seg.-TALL A

INTERIOR DE DIA (Pla general i pla americà entre dues càmeres)

LA TERRASSETA DE PREIXENS V.O.

(Parlar del problema de la transnacionalització i veure-hi quines solucions hi aporten els grups de música més joves.)

Insrt. Imatges de recurs

1min.-TALL A

INTERIORS. (talls) (Primer pla de tots)

Conclusió breu de tots els grups de música on apareixen i fan una petita reflexió sobre la globalització de la música en català i fan una previsió de futur.

1min.-TALL A

FADE OUT.

INTERIOR DE NIT

TIME-LAPSE DEL DESMUNTATGE

D'UN ESCENARI I COM MARXA LA GENT DE LA SALA.

(Mentre una veu fa una reflexió final com a conclusió del documental; apareix doncs la veu en off per primer cop.)

FADE OUT.

TÍTOL I SUBTÍTOL DEL DOCUMENTAL EN UN FONS NEGRE

CRÈDITS

AGRAÏMENTS

FADE OUT.

7.2.1 Decisió

Després de les primeres entrevistes (La iaia, Oques Grasses i sobretot la d'en Joan Manuel Tresserres) vaig tornar a casa amb molta informació, molta d'ella inesperada, i vaig haver de seleccionar-la i organitzar-la, per decidir què es podia incloure, i què no, al documental. Aquest guió que en va sortir el vaig modificar moltes vegades i va canviar molt al llarg de la resta de les entrevistes, on vaig treure coses i en vaig afegir d'altres i el definitiu ha esdevingut completament diferent. Hi ha un canvi de blocs que, com ja he explicat amb anterioritat, són: el panorama musical català actual, els adversaris de la música del país, el paper del govern, el paper dels mitjans i el futur de la música en català. Aquests apartats s'adien més a l'exposat pels grups al llarg de les seves entrevistes.

7.3 El guió tècnic

Finalment, després d'enregistrar totes les entrevistes i de visionar-les alguns cops, em vaig disposar a escriure el guió final del documental *Ressona Catalunya* basant-me en el context, l'argument previ i les paraules dels protagonistes:

Seqüència	Pla	Imatge	So	Text	Temps	Observacions
1	P. general	Taula plena de discs de grups catalans	Cançó: "Tot en mi"- La cintura de la Paula	Apareix el títol del documental. "Ressona Catalunya"	22 segons.	Interior - dia
2	P. general/ P.mig/ P.detalll/	Un personatge, suposat reporter surt de casa (amb la intenció de recórrer Catalunya) entra a un cotxe i hi posa un disc.	Cançó: "Tot en mi"- La cintura de la Paula		38 segons.	Exterior- dia
3	P. general	Plans de ciutats, llocs, carreteres de Catalunya (Constantí, Vendrell, Vic, Barcelona...)	Cançó: "Tot en mi"- La cintura de la Paula		20 segons.	Exterior- dia
4	P. mig	Joan Manuel Tresserras	Parla sobre la música en català en un eón globalitzat ; introdueix el tema central	Chyron: Joan Manuel Tresserras. Ex-conseller de cultura i mitjans.	20 segons.	Interior- dia
5	P. general	Time-lapse del muntatge d'un escenari	Parla Tresserras sobre la música en català en un eón globalitzat ; introdueix el tema central		15 segons.	Interior-nit
6		Fons negre. Fade in.		Panorama musical català. (color:blanc)	10 segons.	

Seqüència	Pla	Imatge	So	Text	Temps	Observacions
7	P. general	Es veu un recull d'imatges d'arxiu de concerts multitudinaris actual on es sent el públic cridar, es veuen banderes de Catalunya, estelades...	Cançó: "S'ha acabat"-Els Pets		30 segons.	Exterior i interior - Nit
8	P. mig i P. americà entre dues càmeres.	Helena Moren al seu despats (Seu de l'Enderrock)	"Ens trobem en un moment, esplèndid, la música en català no s'atura... i feia temps que les revistes de música del país no estaven tan plenes de contingut variat"	Chyron: Helena Moren. Directora de la revista Enderrock.	34 segons.	Interior- dia
9	P.mig i P. americà entre tres càmeres. (Altres recursos)	Joan Reig (Local d'assaig)	"No hi ha suficients adjectius positius per a descriure el bon moment pel qual està passant la música en català...hi ha infinitat de grups tots bons que ho estan petant avui en dia: aquells que es diuen Obeses per exemple..."	Chyron: Joan Reig. Bateria de "Els Pets".	49 segons.	Interior- dia
10	P.mig i P. americà entre tres càmeres. (Altres recursos)	Pemi Roviroso (Balcó de casa seva)	"El panorama català actual està vivint un moment fantàstic... és completament diferent a quan nosaltres començàvem."	Chyron: Pemi Roviroso. Guitarra de "Lax'n'busto".	30 segons.	Exterior- dia

Seqüència	Pla	Imatge	So	Text	Temps	Observacions
11	P.mig i P. sencer entre dues càmeres. (Altres recursos)	Cesk Freixas (Parc a Rubí)	"Passem per un moment interessant amb gent interessant i nova música..."	Chyron: Cesk Freixas. Cantautor,	34 segons.	Exterior- dia
12	P.mig i P. americà entre tres càmeres. (Altres recursos)	Blaumut - grup sencer (Sala del Liceu)	"A Catalunya, avui en dia, hi ha moltes propostes de qualitat... moltes idees i moltes ganes de fer música"	Chyron: Blaumut.	32 segons.	Interior- dia
13	P.mig i P. americà entre tres càmeres. (Altres recursos)	Ernest Crusats. (Davant del teatre de Vic)	"Avui en dia en tenim per a tots els gustos... tot i això, és relativament fàcil triomfar comparat amb fa uns anys endarrere."	Chyron: Ernest Crusats. Guitarra i veu de "La iaia".	47 segons.	Exterior- dia
14	P. general i P.mig	Oques Grasses - grup sencer (Estudi de gravació/masia)	"Molts grups arriben i triomfen... el públic que vol el producte que nosaltres oferim està creixem exponencialment".	Chyron: Oques Grasses.	36 segons.	Interior- dia
15	P.mig i P. americà entre tres càmeres. (Altres recursos)	Arnau Tordera. (Auditori Enric Granados)	"Un públic que només ens seguirà escoltant si algú els hi diu que estem aquí..."	Chyron: Arnau Tordera. Guitarra i veu de "Obeses".	31 segons.	Interior- dia
16	P.mig i P. americà entre tres càmeres. (Altres recursos)	Eloi Vila i Albert Sala. (Sala d'una cafeteria) ... Fade out.	"Un gran moment i encara més si ho sumem al mèrit que té haver d'enfrontar-se a dos gegants: la música en anglès i la música en espanyol". Es va posant més forta la Cançó: "L'explosió"- La iaia	Chyron: Eloi Vila i Albert Sala. "La Terrasseta de Preixens"	24 segons.	Interior- dia

Seqüència	Pla	Imatge	So	Text	Temps	Observacions
17	P. general	Time-lapse de l'exterior del Palau de la música + Joan Manuel Tresserras	'El 80% de la música que s'escolta no s'entén, ni nosaltres ni el 80% de les altres cultures...''.		58 segons.	Exterior-dia + Interior-dia
18		Fons negre. Fade in.		Enemies de la música en català. (color:blanc)	10 segons.	
19	P.mig i P. americà entre tres càmeres. (Altres recursos)	Blaumut - grup sencer (Sala del Liceu)	“Hi ha molta gent d'aquí que no li agrada la música catalana ni mai li agradarà. (...)Sembla un prejudici, si alguna cosa està feta a fora ja és millor automàticament”		57 segons.	Interior- dia
20	P.mig i P. americà entre tres càmeres. + Insrt. Imatges de recurs de tenda de música on es veu el percentatge de la tenda que dediquen a la música internacional a diferència d'un petit apartar que no està ni separat per estils que és la música en català.	Joan Reig (Local d'assaig)	“No es pot competir amb els grans productes transnacionals ni dins de Catalunya ni encara menys a fora... l'última raó en seria la proporcionalitat del públic...”		38 segons.	Interior- dia

Seqüència	Pla	Imatge	So	Text	Temps	Observacions
21	P.mig i P. sencer entre dues càmeres. (Altres recursos) + Insrt. Imatges de recurs del seu voltant i imatges d'una bandera dels Estats Units ondejant a la ciutat de Barcelona.	Cesk Freixas (Parc a Rubí)	“És molt difícil poder fer front al lideratge anglosaxó; i això és una de les conseqüències de la globalització nacional.(...) (Explica que és per ell la globalització nacional)”.		39 segons.	Exterior- dia
22	P.mig i P. americà entre tres càmeres. + Insrt. Imatges de recurs i quan parla d'abans imatges d'arxiu d'un concert de Lax'n'busto.	Pemi Rovirosa (Balcó de casa seva)	“Abans passava, però ara, degut a la proliferació d'Internet els grups anglosaxons se't mengen... ja que ells veuen la música només com un producte”. (So del concert de fons).		42 segons.	Exterior- dia
23	P. general i P.mig (Altres recursos)	Oques Grasses - grup sencer (Estudi de gravació/masia)	“A la gent només li agrada escoltar allò que ja ha sentit alguns cops,” ... (i crítica al capitalisme cultural)		36 segons.	Interior- dia
24	P.mig i P. americà entre tres càmeres. + Insrt. Imatges de recurs del seu voltant i imatges de concerts de la Iaia.	Ernest Crusats. (Davant del teatre de Vic)	"Jo crec que la música en català com a producte no existeix; són molts estils que no hem de posar al mateix sac(...) Jo no m'he educat amb música que pugui entendre.” (So del concert de fons)		49 segons.	Exterior- dia

Seqüència	Pla	Imatge	So	Text	Temps	Observacions
25	P. general i P.mig (Altres recursos)	Oques Grasses - grup sencer (Estudi de gravació/masia)	(Tornar al tema dels mitjans i el ressò que necessita la música del país.)		18 segons.	Interior- dia
26	P. mig i P. americà entre dues càmeres.	Helena Moren al seu despats (Seu de l'Enderrock)	“El concepte d’indústria cultural és el que és EEUU ja que s’imposa indirectament la producció cultural dels països poderosos cap als països dependents o simplement amb menys recursos els quals som nosaltres(...) Tot i això la música en anglès ens ha educat...”		31 segons.	Interior- dia
27	P.mig i P. americà entre tres càmeres. + Imatges de recurs del seu voltant i del seu concert en el lloc on els vam entrevistar.	Arnau Tordera. (Auditori Enric Granados) Fade out.	”Tot i la supremacia de la música de fora no sempre ens afecta negativament: ens serveix d’influència, inspiració...” (So del concert de fons, i es va fusionant la cançó que toquen amb la original: Cançó: “Brindem” de Obeses).		45 segons.	Interior- dia

Seqüència	Pla	Imatge	So	Text	Temps	Observacions
28	P. general	Time-lapse de l'exterior del Liceu + Joan Manuel Tresserras	”Però la música seguirà passant per un bon moment i podrà fer front a la força dels productes si des del govern i les institucions se li dona un tracte excepcional i se l’ajuda amb subvencions o d’altres suports indirectes...”		58 segons.	Exterior-dia + Interior-dia
29		Fons negre. Fade in.		Quin paper hi juga el govern? (color:blanc)	7 segons.	
30	P.mig i P. americà entre tres càmeres. (Altres recursos)	Eloi Vila i Albert Sala. (Sala d’una cafeteria)	“El govern? Hi te alguna cosa a veure aquest organisme amb la cultura? “ (riuen de forma irònica)		40 segons.	Interior- dia
31	P.mig i P. sencer entre dues càmeres. (Altres recursos) + Insrt. Imatges de recurs del seu voltant i imatges d’una bandera dels Estats Units ondejant a la ciutat de Barcelona.	Cesk Freixas (Parc a Rubí)	“Sempre s’ha donat recolzament a grans estructures i no a les més petites com a bars o els mateixos grups..”		48 segons.	Exterior- dia

Seqüència	Pla	Imatge	So	Text	Temps	Observacions
32	P.mig i P. americà entre tres càmeres. (Altres recursos)	Blaumut - grup sencer (Sala del Liceu)	“Avui en dia falten molts llocs per a tocar; això no se de qui és culpa... però està clar que se li podria donar més bombo per part de l’organització de festivals”.		47 segons.	Interior- dia
33	P. general i P.mig (Altres recursos)	Oques Grasses - grup sencer (Estudi de gravació/masia)	“Sembla que el govern t’estigui ajudant però al final t’ho has d’anar buscant tu, no pots esperar a què et trobin els teus concerts...”		36 segons.	Interior- dia
34	P.mig i P. americà entre tres càmeres. + Insrt. Imatges d’un dels primers concerts del grup	Joan Reig (Local d’assaig)	“Sempre s’ha dit que quan nosaltres començàvem tots vam arribar on som ara gràcies al famós mite de les subvencions... mai crec que s’hagi subvencionat el que toca”. (So del concert de fons)		31 segons.	Interior- dia

Seqüència	Pla	Imatge	So	Text	Temps	Observacions
35	P.mig i P. americà entre tres càmeres.	Pemi Rovirosa (Balcó de casa seva) Fade out.	“ No crec que el govern ens hagi allargat en braç en gairebé cap moment de la història com a mínim directament... però jo crec que el problema està més en els mitjans ja que són aquests qui convencen al públic”. Cançó: “Cara de cul” Oques Grasses.		47 segons.	Exterior- dia
36	P. general	Time-lapse de l'exterior de Sala Razzamatazz. + Joan Manuel Tresserras	”Però encara hi ha una cosa més important per a què la música segueixi en el bon estat de forma que es troba; els mitjans han d'explicar al públic català que existeix...”		52 segons.	Exterior-dia + Interior-dia
37		Fons negre. Fade in.		Quin paper hi juga el govern? (color:blanc)	7 segons.	
38	P.mig i P. americà entre tres càmeres. + Insrt. Imatges de recursi imatges de programes de televisió d'abans sobre la música en català	Joan Reig (Local d'assaig)	“El que necessita Catalunya són ata mateix més aparadors, més emissores per a aquesta música (parla d'aquestes)... la clau serien més emissores en obert que emetessin música... més programes musicals a la tele com l'Sputnik que ja s'han gairebé extingit”.		20 segons.	Interior- dia

Seqüència	Pla	Imatge	So	Text	Temps	Observacions
39	P.mig i P. americà entre tres càmeres. + Imatges de recurs del seu voltant i del seu concert en el lloc on els vam entrevistar.	Arnau Tordera. (Auditori Enric Granados) Fade out.	”Jo crec que es parla de música en els mitjans , fins i tot et diré que es parla de música en català, però crec que es parla incorrectament, sempre es parla dels mateixos i no d’altres coses més espectaculars (Referint-se al espectacle d’Obeses 3d)...” (So del concert de fons,)		43 segons.	Interior- dia
40	P. mig i P. americà entre dues càmeres.	Helena Moren al seu despats (Seu de l’Enderrock)	“Sí que és cert que de vegades des de l’Enderrock ens sentim sols, ja som una de les únics mitjans que omplen tot el seu contingut parlant de la música en català... tot i això sembla que ara n’estan sortint alguns més”		34 segons.	Interior- dia
41	P. general i P.mig (Altres recursos)	Oques Grasses - grup sencer (Estudi de gravació/masia)	“Sortir per la tele a hores d’ara és cada cop més difícil o treus un disc o fas el concert de final de gira o no tens ni una possibilitat de sortir a televisió...”		38 segons.	Interior- dia

Seqüència	Pla	Imatge	So	Text	Temps	Observacions
42	P.mig i P. americà entre tres càmeres.	Ernest Crusats. (Davant del teatre de Vic) ... Fade out	"Jo penso que els mitjans fan feina, treballen, però si volem tenir un futur millor del que tenim n'han d'aparèixer de nous que puguin apreciar el que realment necessitem..."		46 segons.	Exterior- dia
43	P. general	Time-lapse de l'exterior de l'Escola Superior de Música de Catalunya + Joan Manuel Tresserras	"Ens espera un futur incert pel que fa a la música: podem tornar a passar per un moment difícil o un gran moment, tot depèn del nostre paper, el dels mitjans, el del govern i dels mateixos grups..."		52 segons.	Exterior-dia + Interior-dia
44		Fons negre. Fade in.		Futur (color:blanc)	5 segons.	
45	P.general, P.mig i P. americà.	Conclusió breu de tots els grups de música on apareixen. ... Fade out.	(Fan una petita reflexió sobre la globalització de la música en català i fan una previsió de futur).		40 segons.	Interior- dia + Exterior- dia
46	P. general	Fade in ... Time-lapse del desmuntatge d'un escenari. ... Fade out.	(Mentre una veu fa una reflexió final com a conclusió del documental; apareix doncs la veu en off per primer cop.)		25 segons.	Exterior-dia + Interior-dia
47		Fons negre.		Ressona Catalunya . La salut de la música en català (Títol i subtítol del documental).	6 segons.	

Seqüència	Pla	Imatge	So	Text	Temps	Observacions
48		Fons negre.		Crèdits: Hi participen: Oques Grasses, Blaunut, La Terrasseta de Preixens, Els Pets, Lax'n'Busto, Obeses, La iaia, Joan Manuel Tresserras i Helena Moren. Hi col·laboren: La Salle Mollerussa, Ateneu Garriguenc, Universitat Autònoma de Barcelona. Equip tècnic: .Director -Adrià Garcia Director de fotografia – Jordi Mas Productor - Adrià Garcia. Productor executiu – Adrià Garcia. Música: La cintura de la Paula, Oques Grasses, Blaunut, La Terrasseta de Preixens, Els Pets, Lax'n'Busto, Obeses, La iaia, i d'altres. Edició – Arnau Mas, Jordi Mas i Adrià Garcia. So – Arnau Mas. (Lletres blanques)		

8. POSTPRODUCCIÓ

A continuació trobarem l'apartat de postproducció, que comença la setmana del 18 d'abril, abans de tancar tots els rodages, i acaba una setmana abans de tancar el calendari de producció. Aquesta és la fase on a part de revisar tot el material ens encarreguem de dur a terme tres tasques concretes i potser les més feixugues del procés: l'edició, el muntatge i els últims detalls i la maquetació de totes les imatges per aplicar-hi una normalització.

Per a l'edició del documental s'ha optat per utilitzar el programa d'edició audiovisual: "Adobe Premiere Pro". Aquesta es du a terme entre els dies 11 d'abril al 8 de maig, els quals es dediquen íntegres al muntatge del brut. Durant els dies 5 i 8 de maig es comencen a realitzar els últims retocs com per exemple el grafisme el qual es va dur a terme amb el programa Adobe Photoshop per fer accions com ara desenvolupar el títol del documental, els cairons i els noms que apareixen en els crèdits. Dins la part d'edició també hi ha una part anomenada etalonatge: que es basa a retocar la il·luminació dels entrevistats, ja que per raons lumíniques del lloc d'enregistrament, la il·luminació final pot esdevenir no del tot òptima. La sonorització es basa entre altres coses a l'equalització d'aquest i a la maquetació final i en el fet d'igualar els nivells. Finalment en els últims retocs cal afegir-hi grafisme i crèdits.

8.1 Muntatge

El muntatge és el que dóna forma al documental i és una de les parts més importants per aconseguir que el producte audiovisual final sigui bo, ja que si s'aconsegueix un bon muntatge pot ser que es passi d'un tema avorrit a un d'interessant i a l'inrevés, ja que un mal muntatge pot convertir un bon documental en un infern.

En el documental hi apareixen moltes declaracions, molt discurs per part dels protagonistes, ja que això és el cos del film, i en canvi, hi apareix molt poca acció. Per tant era essencial que el muntatge fos atractiu i dinàmic perquè l'espectador no s'avorreixi a causa de l'encadenament gairebé infinit de mots.

Un cop començat el procés de postproducció i muntatge el primer que vaig fer va ser la sincronització dels àudios de tots aquells vídeos que no estiguessin enregistrats directament amb el micròfon de corbata mitjançant la claqueta que hi havia efectuat abans de començar a rodar. Un cop

sincronitzat vídeo i àudio en totes les imatges, excepte els plans recurs, vaig posar el primer peu dins el muntatge en si. Generalment he tingut tres plans per utilitzar al llarg del muntatge: el pla mig de l'entrevistat, els plans recurs (pla principal, pla detall...) i altres imatges d'arxiu extretes del banc d'imatges, de Youtube (amb Creative Commons) i alguna cessió per part dels mateixos grups. He anat alternant aquests plans segons qui era el protagonista de l'escena o segons sobre què parlava. Un cop he tingut aquest primer muntatge amb aquests tres tipus de plans he vist que en podria afegir algun altre de recurs per ajudar a entendre el discurs de l'entrevistat.

Durant el muntatge tot i tenir una petita escaleta de preedició, també es prenen decisions de contingut; és a dir, he decidit eliminar algunes parts, ja que un cop muntades i durant els visionats del muntatge he vist que es feien pesades o eren molt repetitives. Amb aquestes decisions s'aconsegueix un muntatge més lleuger, ja que el llenguatge esdevé més breu però alhora més clar i no cansa l'espectador.

Després del muntatge de totes les seqüències, vaig anar situant el fil conductor entrellaçat entre aquestes: unes imatges recurs d'edificis emblemàtics de la música en català (Time-lapse). Quan ja tenia tot el nus del treball col·locat només em mancà muntar les seqüències d'inici (discs de música en català i diferents pobles de Catalunya) i de final (un altre time-lapse del desmuntatge de l'escenari).

A partir d'aquí només faltaren els últims retocs, com situar les transicions entre escenes, els fosos a negre al principi i al final i els chyrons dels diferents personatges.

8.2 Postmuntatge:

Un cop muntada tota la peça només hi falten alguns retocs, una tasca entretinguda que dona un valor afegit al nostre producte. En aquesta etapa hem dut a terme un etalonatge visual. L'etalonatge és un procés imprescindible en el món audiovisual, i és pràcticament desconegut pel gran públic. Aquest procés es basa en l'ajust de color per cada presa muntada a partir de la primera còpia per evitar salts de continuïtat de llum; així doncs també serà essencial en la part final del nostre documental.

Com ja he exposat amb anterioritat, el documental ha estat enregistrat amb dos models de càmeres diferents i amb una il·luminació molt variant d'una escena a una altra. Tot i això he seguit una continuïtat concreta pel que fa a la qualitat de la imatge, ja que vaig gravar amb HD (1080). Aquest

és un punt a favor, ja que com més qualitat tingui l'original més flexibilitat tindrem a l'hora de manipular el color. Si l'original és de mala qualitat o ha patit molta perduda en la informació de color a l'hora d'editar-la a cause dels retocs, la seva correcció i manipulació es fa pràcticament impossible. Per tant, he intentat conservar la màxima qualitat d'informació de color possible en tots els passos del procés, i he intentat evitar la utilització de processos de correcció de color, ja que deterioren sempre la informació original.

Per treballar aquest etalonatge he utilitzat el mateix editor que en tota l'edició del documental: el Premiere, ja que fins no fa gaire temps l'etalonatge digital estava reservat a plataformes especialitzades en sistemes de tractament de color molt avançats però actualment la correcció de color està pràcticament a l'abast de qualsevol, i gairebé tots els programes d'edició de vídeo compten amb eines necessàries per realitzar aquests ajustos.

L'etalonatge l'he treballat en tres rodes de colors que representen cadascun dels nivells d'aquest procés:

El primer nivell ha estat mitjançant el qual he modificat els recursos bàsics i més importants: la llum i el contrast.

En el segon nivell he fet alguns retocs més específics i concrets, per exemple: canviar parts de la imatge. Aquí s'hi modifiquen alguns colors en concret; en aquest nivell s'utilitzen unes eines de selecció de color anomenades “trackers”

L'últim nivell segurament és el més conegut per la gent, ja que és en el qual hi he posat els filtres (que tenim per defecte en el programa i d'altres que creem) i els efectes. Aquesta és la part més complicada del procés.

En aquest procés d'etalonatge a part de les tres rodes hi ha d'altres eines de treball en la correcció de color que ens ajuden a manipular els paràmetres de color (Vectoroscope), contrast (corbes de nivells) i lluminositat de les imatges (corbes de lluminositat), i hem d'estar familiaritzats amb el seu funcionament, ja que si no, ens pot resultar molt complex o gairebé impossible d'efectuar-ho. Per aquest motiu, he preferit utilitzar solament la roda de colors del Premiere.

9. PLA FINANCER

RESUM

CAP. 01.- GUIÓ I MÚSICA

CAP. 02.- EQUIP TÈCNIC

CAP. 03.- ESCENOGRAFIA

CAP. 04.- ESTUDI RODATGE/SO I PRODUCCIÓ

CAP. 05.- MAQUINARIA DE RODATGE I MATERIAL DE LABORATORI

TOTAL

TOTAL
12,6
6.354
7
2.519,2
6.852
16.744,8 €

COMPTE

DESCRIPCIÓ

GUIÓ I MÚSICA

DRETS D'AUTOR MÚSICA

DRETS DE CANÇONS

COMPOSITOR MÚSICA
AMBIENT

TOTAL CAPÍTOL 01.....

QUANTITAT	UNITATS	x	Import	Subtotal	Total
20					
4	4		0.9 €/min		12,6 €
2	2		0		0
					12,6 €

COMPTE	DESCRIPCIÓ	QUANTITAT	UNITATS	x	Import	Subtotal	Total
	EQUIP TÈCNIC						
	DIRECTOR						
	Salari	5 mesos	1		200 €/mes	5x200	1.000 €
	Àpats en el rodatge		8		5 €	5x8	40 €
	DIRECCIÓ DE FOTOGRAFIA						
	Salari	54h	1		12 €/hora	54x12	648 €
	Àpats en el rodatge		4		10 €	10x4	40 €
	DECORACIÓ						
	DECORADOR						
	Salari	2h	1		11 €/hora	2x11	22 €
	Àpats en el rodatge		4		40 €	10x4	40 €
	ATREZZISTA						
	Salari	2h	1		11 €/hora	2x11	22 €
	Àpats en el rodatge		4		10 €	10x4	40 €
	RODATGE AUDIOVISUAL						
	CÀMERES						
	Salari	54h	3		12 €/hora	54x12	1.944 €
	Àpats en el rodatge		9		10 €	10x4	90 €
	SO						
	CAP DE SO						
	Salari	54h	1		12 €/hora	54x12	648 €
	Àpats en el rodatge		4		10 €	10x4	40 €
	AJUDANT DE SO						
	Salari	54h	1		10 €/mes	54x10	540 €
	Àpats en el rodatge		4		10 €	10x4	40 €

MONTATGE					
MONTADOR					
Salari	60h	2	20 €/h	60x20	1.200 €
Àpats en el rodatge		4	10 €	10x4	40 €
TOTAL CAPÍTOL 02.....					6.354 €

COMPTE	DESCRIPCIÓ						
		QUANTITAT	UNITATS	x	Import	Subtotal	Total
	ESCENOGRAFIA						
	Lloguers d’interiors	1h	1		7 €/Hora		7 €
	TOTAL CAPÍTOL 03.....						7 €

COMPTE	DESCRIPCIÓ	QUANTITAT	UNITATS	x	Import	Subtotal	Total
	RODATGE/SO I PRODUCCIÓ						
	DECORATS EXT. ESTUDIS		1		40 €		40 €
	TREURE DECORATS EXT. ESTUDIOS		1		0		0 €
	ELECTRICITAT		2		20 €	20x2	40 €
	TELÈFON		4		10 €	10x4	40 €
	GASOLINA	1 vehicle	4 dipòsits		67,20 €	67,2x4	268,8 €
	ALTRE TRANSPORT PÚBLIC		2		10,20 €	10,2x2	20,40 €
	MONTATGE I SONORITZACIÓ						
	SALA DE MONTATGE	12 dies	1		60 €/dia	60x12	720 €
	SISTEMA		1		100 €		100€
	MONTATGE COMPLET		1		500 €		500 €
	SONORIZACIÓ COMPLETA		1		500 €		500 €
	SALA DE PROJECCIÓ		1		50 €		50 €
	SUBTÍTOLS EN ANGLÈS		1		200 €		200 €
	SALA D'ENREGISTRAMENT DE MÚSICA DE FONDS	1h	20 €		20 €		20 €
	EFFECTES SONOROS D'ARXIU		1		20 €		20 €
	TOTAL CAPÍTOL 04.....						2.519,2 €

COMPTE	DESCRIPCIÓ	QUANTITAT	UNITATS	x	Import	Subtotal	Total
	MAQUINARIA DE RODATGE I MATERIAL						
	MAQUINARIA I ELEMENTS DE RODATGE						
	REFLEX CANON 550D	54h	2		9 €/hora		972 €
	REFLEX CANON 1100D	54h	1		11 €/hora		594 €
	OBJECTIUS ESPECIALS Y COMPLEM.						
	LENTS VARIES	20h	2		4 €/hora		160 €
	ACCESSORIS. Filtre Sepia	8 h	1		6 €/hora		48 €
	VARIS. Trípod Manfrotto MT190XPRO	54h	2		7,5 €/hora		810 €
	MATERIAL D'IL·LUMINACIÓ	(lloguer per dia, no per hora)					
	MAT. ILUMINACIÓ (Fresnel – 1.200 w i 500w)	1 dia	1		34 €		34 €
	Placa porexpan	20 dies	1		0 €		0 €
	Einchrom Rotalux Softbox x 50 x 130	20 dies	1		18 €/dia	18x20	360 €
	Profoto Umbrella Deep XL	20 dies	1		30€/dia	30x20	600 €
	Profoto Softbox RFi 30x40cm	20 dies	1		18 €/dia	18x20	360 €
	Grua Pentax	20 dies	1		30€/dia	30x20	600 €
	EQUIP DE SO PRINCIPAL	20 dies	1		50€/dia	50x20	1000 €
	EQUIP DE SO COMPELMENTARI	20 dies	1		18 €/dia	18x20	360 €
	DISCS VERGES						
	DVD DESTINATS A PREVISUALITZACIÓ (Verbatim)		pack de 100		21 €		21 €
	DVD DESTINATS A L'ENTREGA A CONCURSOS		pack de 100		21 €		21 €
	DVD DESTINATS A L'ENTREGA A TVs		pack de 100		21 €		21 €
	DVD DESTINATS A L'ENTREGA A PRODUCTORES		pack de 100		21 €		21 €
	CREACIÓ IMATGE DE PORTADA		1		200 €		200 €
	TEASER DE PATROCINI		1		300 €		300 €
	TRÍPTICS DE PATROCINI		pack de 100		50 €		50 €
	TOTAL CAPÍTOL 05.....						6.852 €

10. PLA DE COMERCIALITZACIÓ

La despesa inicial del documental pujaria fins a 16.744,8 €; un nombre gens desorbitat tractant-se d'un documental. Tot i això es necessitaria cobrir aquest cost, ja que des del principi tots els diners que desembutxaquem seran diners propis. Si haguéssim volgut no partir de 0 pel que fa a les pèrdues podríem haver realitzat un Verkami o un Totsuma, dues plataformes de micromecenatge que es basen en la cooperació, atenció i confiança col·lectiva de persones que treballen conjuntament i inverteixen diners a un projecte d'altres persones perquè aquest pugui tirar endavant. Tot i haver-m'ho plantejat vaig decidir que intentaria tirar endavant amb recursos propis, ja que és un procés mitjançant el qual necessites molt temps, molta paciència i si no s'arriba al pressupost marcat, aquest temps no ha servit per a res.

En primer lloc hauríem de presentar el documental a una sèrie de productors i productores. Segons els continguts de les més rellevants de Catalunya he fet una llista per a presentar-los el projecte mitjançant un "pitching": El "pitch" és una presentació que es realitza perquè un possible inversor consideri l'opció d'invertir en la teva empresa o de fer negocis junts. Aquest suport audiovisual ha de ser el més atractiu possible per captar l'atenció del teu interlocutor des del primer segon, per tant, per fer-lo preparo una presentació en català, castellà i anglès (per a possibles inversors estrangers) i passo el *teaser* del meu projecte. Les productores a les quals intentaria portar el meu documental estarien dins de Productors Audiovisuals Federats i dins de Pro-Docs, l'associació professional de productores especialitzades en documental, que neix l'any 2011 i actualment aglutina més de quaranta empreses productores catalanes a les quals provaria sort:

Si el meu projecte motivés alguna productora i decidís comprar-lo, seria aquesta la representant legal de l'obra audiovisual, la responsable dels aspectes organitzatius i tècnics de l'elaboració del film i podria completar l'activitat creativa que jo havia fet. Estaria a càrrec de la contractació del personal, del finançament dels treballs i del contacte amb els publicistes i distribuïdors per a la difusió de l'obra, per tant si alguna de les productores compra el documental, seria ella la responsable de cobrir totes les despeses.

Tot i això, segons Albert Solé, director de Minimal Films, un pitching és una de les proves més difícils contra les quals s'ha d'enfrontar el creador d'una obra audiovisual: “si tens un bon producte tens un 10% de possibilitats que el teu producte agradi a les productores, si tens un grandíssim producte tens un 20% de possibilitats”. Per tant, si la venda del *Ressona Catalunya* no pogués efectuar-se en una productora, hauria de provar altres alternatives per a recuperar les pèrdues i intentar aconseguir benefici.

Per a Calvo Herrera, (2003:164) “són nombrosos els mètodes que han aparegut en els darrers anys a Espanya per a afavorir la producció, distribució i exhibició de produccions espanyoles i comunitàries, les subvencions, el patrocini o el mecenatge”.

Una primera manera de finançar el documental serien les subvencions. Les primeres són les «Subvencions per a la realització de documentals destinats a ser emesos per televisió» que cedeix el Departament de Cultura i l'Institut Català d'Empreses Audiovisuals. Aquestes subvencions van destinades a empreses de producció audiovisual independents que estiguin inscrites al Registre d'empreses audiovisual de Catalunya o al Registre Administratiu d'Empreses Cinematogràfiques i Audiovisuals gestionat per l'ICAA (Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuals) o les d'un estat membre de la Unió Europea o associat l'Espai Econòmic Europeu, i amb establiment permanent a l'Estat espanyol.

La quantia màxima de la subvenció és del 17% del cost total del projecte, amb un màxim de 24.000,00 euros. En cas de documentals que es realitzin en règim de coproducció amb altres empreses de producció independents, es distribueix l'import de l'ajut entre les empreses coproductores que optin a subvenció en funció del seu percentatge de participació pressupostària. Per tant la subvenció seria de 2.846,62€

Per tant, mitjançant aquest finançament públic encara ens quedaria una despesa de 13.898,18 €.

Pel que fa a una altra ajuda pública que es podria demanar seria l'anomenada «Ayudas selectivas a la producción de largometrajes sobre proyecto 2016». Aquestes les concedeix el Ministeri Espanyol d'educació i cultura i es dona per al finançament de projectes que tinguin un especial valor cinematogràfic, cultural o social, de projectes de caràcter documental i de projectes que incorporin a nous realitzadors.

En aquesta subvenció es destina entre un mínim del 15% i un màxim del 25% per a projectes de caràcter documental. Així doncs ja que és un documental que compleix molts dels requisits que es demanen en la concessió d'aquesta es podria arribar a concedir el 25% del nostre pressupost. Podríem restar del total restant els 4.186,2€ que ens podria concedir aquesta ajuda.

Amb les dues subvencions ens quedaria aleshores una despesa de 9.711.98 €

A part de les institucions públiques i les productores dues fonts possibles més de finançament serien altres grans empreses com les televisions o els mateixos consumidors (mitjançant el mètode *educational*: un mercat fet d'escoles i centres cívics que només paguen uns 200 o 300 € per peça audiovisual).

Pel que fa a les cadenes de televisió hi trobem una llei que obliga a les cadenes públiques a gastar-se un 6% del pressupost de les despeses destinades a productes nacionals a comprar documentals (Llei del Documental). Així doncs a les 2 cadenes públiques a les quals podria vendre *Ressona Catalunya* serien TV3 i TVE. En el cas de TV3 aquesta compta amb 4 aparadors per a vendre-hi el meu producte: Sense Ficció, 30 Minuts, 60 Minuts i El Documental. En el cas de TVE aquest ventall és més reduït, solament hi trobem el programa "Imprescindible". Tot i això, hi ha altres opcions per si aquestes no funcionessin com les televisions privades (8tv...) i d'altres televisions de caràcter més aviat local o provincial. Si una de les cadenes grans s'interessa en el documental, pot finançar-lo de tres maneres:

-Coproducció: si més d'una cadena vol el documental, cadascuna en finança una part. Posem pel cas que les dues cadenes que s'interessen són les dues públiques: TV3 i TVE. La cadena catalana segurament hi té més interès que la d'àmbit estatal. Per tant, posem per exemple que aquesta en finança un 30% i TVE (per emissió a TV2) en finança un 20%.

-Producció delegada: quan una cadena decideix produir tot el documental; en aquest cas deixaria al seu creador de banda i emprendria el projecte la cadena.

-Drets d'antena: en aquest cas senzillament una cadena decideix comprar un nombre concret de passis per a poder emetre el producte audiovisual. Tot i això, segons Albert Solé aquest és un món ple de trampes i cal mirar els contractes, ja que moltes voldran comprar-te els drets en primícia.

Després de contemplar les opcions aquest últim mode de finançament seria el que m'interessaria pel meu documental, ja que podria portar limitacions el fet que en tingui els drets. Així doncs si fos TV3 la qual s'interessés per comprar un passi li oferiria dos; el passi en primícia, pel que fa a les televisions, i un altre amb una vigència de dos anys perquè el producte no caduqui. Li vendria solament la primícia televisiva, ja que segons les previsions m'agradaria portar-lo a festivals, fins i tot en algun que pugui estar projectat en sales de cinema (tot i ser molt difícil o gairebé impossible). Així doncs, segons els coneixements del productor Solé, TV3 em podria arribar a pagar uns 7.000 € per l'oferta. L'interès de les televisions probablement baixi pel fet que l'estrena ja està venuda; així doncs hauria de rebaixar el preu per a poder-ho vendre a altres cadenes més petites o locals/provincials. Una amb les quals havia pensat era TotTV, una televisió catalana que es un gran aparador dels productes culturals catalans i alguns cops emet documentals. El preu de venda no superaria els 1.500€. Pel que fa a les televisions locals havia pensat vendre-ho a Lleida Televisió, la qual compta amb un espai per documentals; tot i això seria l'última cadena a la qual li vendria. A més degut al reduït pressupost de la televisió podria vendre'n un passi per uns 600€.

Així doncs, si traiem aquesta quantitat a les despeses restants, el possible finançament televisiu ens quedaria encara una pèrdua de 611,98€. Una pèrdua que fàcilment es podria cobrir de la butxaca pròpia fins a trobar una font de finançament que arribi a aquesta xifra i que fins i tot ens pugui portar a trobar benefici.

RESUM

1: «Subvencions per a la realització de documentals destinats a ser emesos per televisió» que cedeix el Departament de Cultura i l'Institut Català d'Empreses Audiovisuals

2: «Ayudas selectivas a la producción de largometrajes sobre proyecto 2016». Aquestes subvencions les concedeix el Ministeri Espanyol d'educació i cultura

3: Compra del documental per a cadena pública (primera d'emetre'l per TV)

4: Compra del documental per una altra cadena

5: 4: Compra del documental per una televisió local

TOTAL

TOTAL
16.744,8 €
2.846,62 €
4.186,2 €
7.000 €
1.500 €
600 €
611,98 €

11.FESTIVALS I CONCURSOS

La intenció seria portar el documental en els festivals següents:

IN-EDIT és un festival dedicat principalment al documental musical. Des de la seva creació, l'any 2003, IN-EDIT Barcelona s'ha convertit en el festival dedicat al documental musical amb més públic al món (més de 30.000 espectadors) i oficina central d'una xarxa que ha arribat a països com Xile, Brasil, Mèxic o Alemanya. A més, IN-EDIT ofereix sessions especials a tot el país com per exemple a ciutats com Madrid o a Bilbao.

Així doncs seria adequat presentar-li, ja que compleix tots els requisits i a més el públic del festival barceloní ho podria apreciar, ja que veuen involucrada la seva música dins la situació que ens ensenya el documental: *Ressona Catalunya*.

El premi d'aquest Festival és només per al guanyador i suma una quantitat de 1.500€ per a representant legal de la pel·lícula a Espanya + 1.000€ per a l'equip de direcció.

Dock of the bay de San Sebastián va néixer l'any 2007 com una mostra de cinema musical. Durant les edicions posteriors al festival va anar creixent d'una manera orgànica: es va incorporar una secció a competició, es van llançar activitats paral·leles, es van incrementar els dies i els llocs d'exhibició. Avui dia Dock of the Bay compta amb més de 10.000 espectadors , més de 25 nous títols anuals i un calendari de vuit dies ininterromputs d'activitats.

Tot i que el festival és molt similar a l'anterior, en aquest cas hauria de ser subtitulat a l'espanyol. Un concepte que podria ser un problema en el cas d'aquest festival és que pot ser que el públic no se senti de l'identificat amb què explica el documental, tot i això la cultura basca i la catalana tenen molt lligam i van molt donades de la mà.

El premi d'aquest són 1.000€ per al millor documental Internacional i 500€ per al millor nacional (els quals poden coincidir).

Musiclip és un festival internacional que es celebra cada any a Barcelona dedicat a premiar els millors videoclips, documentals i curtmétratges musicals de l'any. Congrega material de discogràfiques, productores, bandes, realitzadors i públic tecnològic, servint com a plataforma de connexió entre els nous realitzadors i professionals del sector.

El premi d'aquest festival no té dotació econòmica, sinó que et tradueixen el documental a l'anglès.

SoundTrack Cologne - Festival of Music and Sound in Film and the Media de Colònia Una competició europea on es premi el talent en la composició de les categories de cinema musical i disseny de so.

El premi d'aquest Festival és només per al guanyador i suma una quantitat de 2.000 € per a representant legal de la pel·lícula.

Boomtown Film and Music Festival és la versió anglesa del festival IN-EDIT i es celebra a Texas. Té un premi de 5.000 € solament per al guanyador.

Mediawave International Film and Music Festival se celebra a Hongria cada any i premia a la millor música d'Europa i a altres treballs audiovisuals destinats a la música d'entre els quals en destaquen videoclips i documentals. El premi d'aquest festival no té dotació econòmica.

Altres festivals internacionals destinats als reportatges audiovisuals en els quals hi ha apartats de documentals culturals o musicals a l'annex.

EL LLOC WEB

12. INFORMACIÓ BÀSICA

Com ja hem exposat en la introducció el projecte és multiplataforma; així doncs, no és solament un documental sinó que es complementa amb un lloc web el qual ens dóna una informació completament nova que el mateix documental no ens dóna.

Enllaç al lloc web:

<http://www.ressonacatalunya.tk>

<http://ressonacatalunya.wix.com/ressonacatalunya>

Contingut:

Parlem de la web com un suport complementari al documental. Aquest serà accessible per a tothom durant el temps de vigència del projecte; és a dir, a diferència del documental aquesta estarà en la xarxa de forma gratuïta.

La web, doncs, serà com una mena de seqüela del documental i es podria consultar abans o després de veure'l, tot i que el més adient seria consultar-lo abans. En aquest bloc web hi podem trobar la informació següent:

Perfils dels grups: Aquest apartat es basarà a explicar la biografia dels grups i músics entrevistats al llarg del projecte, i s'ha intentat fer de la manera més completa possible, ja que al costat d'una breu explicaria escrita, en la qual s'explica esquemàticament la seva carrera musical, s'hi inclou un fragment audiovisual on els mateixos grups expliquen a càmera com van ser els seus inicis i el camí que han recorregut fins a arribar a l'actualitat.

Declaracions dels experts: Per a poder refutar el que ens expliquen els músics, hem incorporat les paraules dels experts que també apareixen en el documental i que es presenten en un altre apartat. D'aquests se n'exposa alguna de les seves cites més representatives i un petit fragment d'àudio per a refutar alguna de les cites.

Projecte Ressona: En aquest apartat s'explica que és el projecte *Ressona Catalunya* de forma més o menys extensa. A més aquesta part ve acompanyada del *teaser* del documental.

Contacte: L'últim apartat de contingut serà el contacte en el qual se'ns podrà enviar correus electrònics i fins i tot s'ha facilitat en número de telèfon per a qüestions més urgents i concretes que necessitin ser resoltes al moment.

13. PLATAFORMA

En un primer moment i degut, probablement, als meus coneixements més avançats sobre Wordpress.com vaig decidir crear un primer esbós amb aquesta plataforma de creació de llocs personals on-line. Així doncs, després de tenir tot el contingut necessari vaig decidir començar a muntar-hi els continguts de forma més aviat esquemàtica. De mica en mica vaig anar trobant problemes i dificultats a l'hora de col·locar-hi els continguts, ja que amb qualsevol de les plantilles que Wordpress.com oferia quedava molt informatiu i formal. Vist això vaig decidir replantejar la web cap al dinamisme i els elements més aviat visuals i per tant això comportaria una migració de plataforma.

La plataforma que he acabat utilitzant finalment ha estat Wix.com que s'autoddefineix com una plataforma de desenvolupament web , basada en el sistema "en el núvol", que té milions d'usuaris de tot el món i permet crear fàcilment i ràpida una presència on-line professional, sense necessitat de saber programar. Moltes vegades a la plataforma Wix se la critica tot i això al llarg del meu treball hi he trobat alguns avantatges respecte a les altres plataformes de creació de webs, d'entre els quals destaquen:

El primer seria les plantilles ja predefinides amb les quals compta a causa de la seva gran força estètica i visual que aquestes tenen, encara que en molts casos aquestes no tinguin l'alt nivell d'optimització que tenen les de Wordpress, per exemple.

Una altra cosa que en destaca és el fet que s'hi pugui instal·lar un *plugin* per a millorar el SEO, és a dir, per a millorar el posicionament en els grans cercadors (Google, Yahoo...).

No es necessiten tenir coneixements avançats de programació; això és degut al fet que realment no hem de fer-hi modificacions i no necessitem fer servir els codis php i Html.5, ja que tot queda incorporat. Tot i això, si algú preferís els llenguatges de programació, el podria utilitzar; per exemple en una de les pàgines vaig utilitzar-lo per a canviar-ne el disseny.

Una última característica podria ser que totes les plantilles de Wix es visualitzin correctament tant en Tablets com a smartphones.

L'únic punt en contra que hi he trobat és que en la versió gratuïta apareixen un parell de banners publicitaris "Crea un lloc Wix" que a efectes de *branding* i professionalitat és realment inapropiat .Si vols que desapareguin, has de contractar el servei prèmium.

14. DOMINI

La doctora en enginyeria informàtica Zaida Chinchilla Rodríguez, en la seva tesi doctoral del 2002, defineix els dominis web com “un nom que pot ser alfanumèric que generalment es vincula a una adreça física que és un ordinador o dispositiu electrònic”. S’acostumen a utilitzar per representar les adreces de les pàgines web, ja que Internet es basa en adreces IP (Protocol d'Internet) que en termes simples es pot dir que són els números de connexió de cada ordinador.

Després de fer un repàs a molts dels dominis que podria utilitzar en el meu treball vaig decantar-me per utilitzar el nom de domini de nivell superior: .cat; així doncs el nom de la meua host hauria estat: www.ressonacatalunya.cat (per ara encara: www.ressonacatalunya.wix.com/ressonacatalunya).

Aquest és un domini d’Internet utilitzat per a fomentar la llengua i la cultura catalana i seria un domini idoni per a utilitzar-lo en el lloc web del projecte, ja que a més va ser el primer creat per una comunitat lingüística i cultural. Els criteris per tal que un lloc web tingui el domini .cat són que sigui en català o que estigui relacionada amb la cultura catalana. Resta prohibit explícitament per la ICANN la utilització del domini .cat per a pàgines de gats (cat en anglès), llevat que siguin en català o tinguin a veure amb la cultura catalana. *Ressona Catalunya* defensa el mateix que els creadors del domini .cat, la llengua i la cultura de Catalunya; així doncs en un primer lloc vamig començar el procés de registre sota el domini .cat.

Mentre anava avançant els passos en el domini que havia elegit em vaig adonar que a part de ser un domini de pagament (uns 10/20€ a l’any, aproximadament) podia ser que no mantingués la direcció activa si la pàgina no arribava a més de 100 visites a la setmana, per tant, pensant que no sabia com em funcionaria el projecte, vaig decidir començar de prova amb un altre domini i incorporar ja més tard el nom de domini: ressonacatalunya.cat

Així doncs l’elecció final va ser elegir el nom de domini de nivell superior: .tk, ja que té els avantatges següents, òptims pel producte que vull oferir:

- Un nom més curt i fàcil de recordar.

- Treu el panell de publicitat de les pàgines, cosa que s'agraeix, perquè és molt molest pel fet de tapar una part de la pantalla durant mig minut.
- La publicitat de Wix en el TK es pot desactivar al tauler de control .
- Per mantenir la direcció activa només necessites 25 visites cada tres mesos.
- Et donen redirecció de correu.

15. ESTRUCTURA

Oscar Coromina diu “encara que després et deixis la punta dels dits en accions de posicionament, si la teva estructura web és deficient(i per tant el teu disseny web també ho és), hauràs de multiplicar exponencialment el temps i esforç invertits en el teu posicionament. Creus que val la pena? Realitza un bon disseny web des del principi i el teu posicionament anirà millorant de mica en mica, amb molt menys esforç”.

Per a tirar endavant l'estructura del meu lloc web he tingut en compte les característiques següents que a part d'ajudar-nos a estar més posicionats en el SEO ajudaran a què puguem aconseguir un públic fidel:

L'estructura web com jerarquia de contingut.

La usabilitat (facilitat d'ús per als que arriben).

La funcionalitat.

El disseny o aparença - atractiu per a l'usuari.

L'estructura web

Aquesta web utilitza una estructura simple i molt similar a la majoria de les webs, més aviat de continguts visuals que estan en auge aquests últims anys. El primer element i un dels aspectes més importants de les estructures de les pàgines web és on posicionem els continguts que els nostres usuaris consultaran.

La capçalera: aquest és l'element més significatiu i que dona identitat al lloc web i anirà situat a cada pàgina a la part superior i esquerra en tauletes i mòbils.

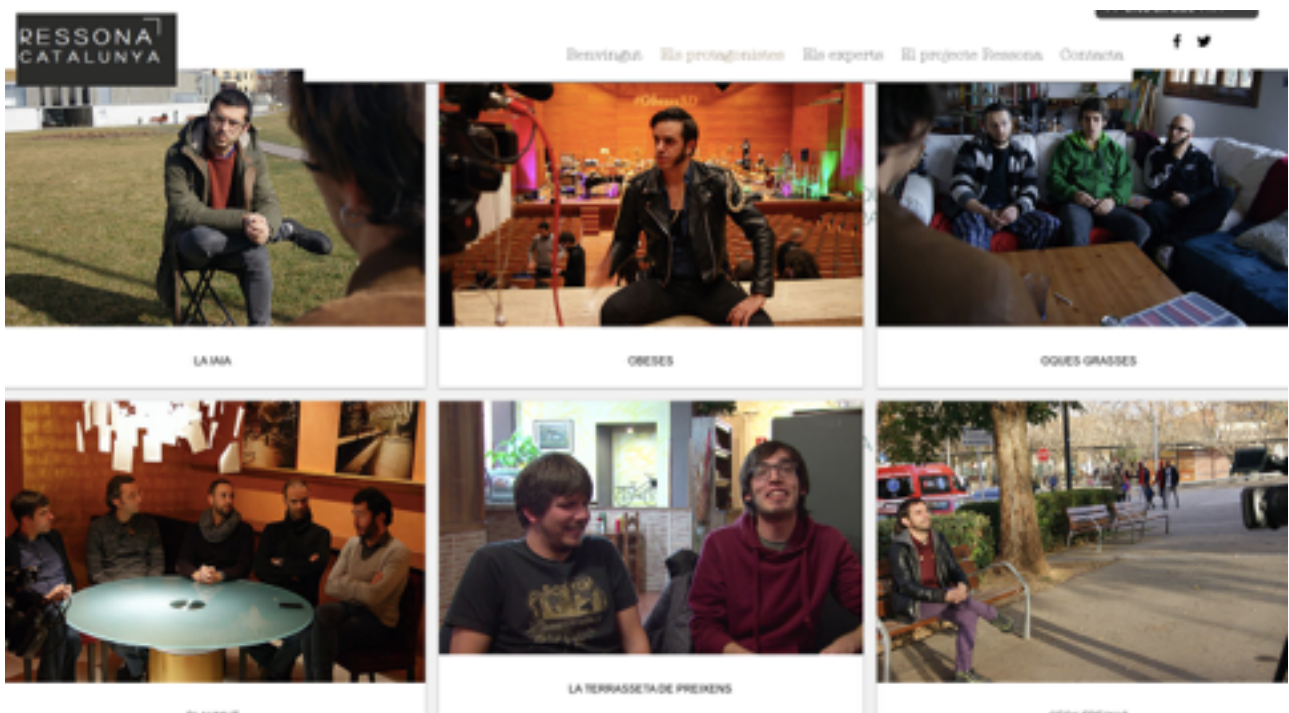
Menú de navegació: en el cas del lloc web de *Ressona Catalunya* el menú de navegació està situat a la part superior i va, aproximadament, des del centre de la pàgina fins a la part dreta, a molts llocs s'opta per a posar aquest format; es a dir posicionar el menú a la part superior de la pantalla encara que situar-lo a la part esquerra també estigui molt estès. En altres dispositius el situem a la dreta.

Pàgina 1- Benvingut:

Aquesta pàgina és tota un clip de vídeo d'uns 7-8 segons en la qual es deixa entreveure la silueta d'una persona darrere els focus i el fum d'un escenari. Aquesta inclou també el títol del projecte i un enllaç a la primera pàgina informativa del web que és l'anomenada «Els protagonistes».

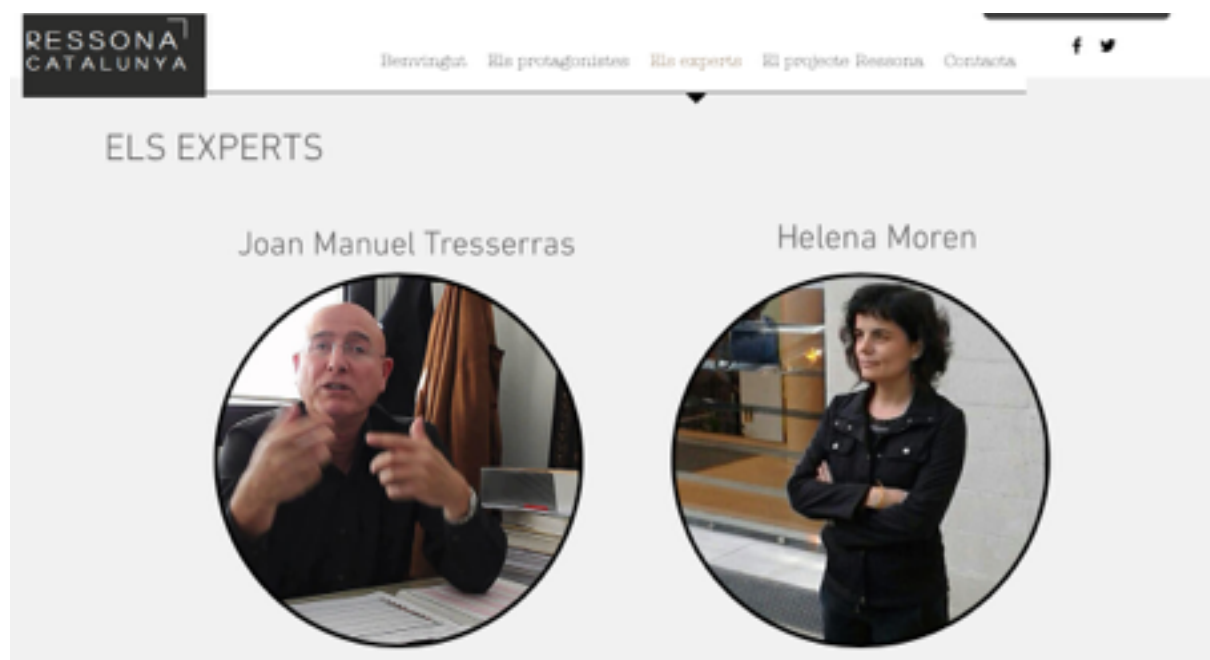
Pàgina 2 – Els protagonistes

Aquesta secció (la més important del web) és molt visual, ja que és un collage de fotografies una al costat de l'altra amb un breu peu de foto. Aquestes són les imatges captades al llarg de les entrevistes realitzades als diferents grups de música. Així doncs cada imatge inclou un enllaç que ens porta a la biografia personalitzada de cada grup de música: un seguit de subpàgines on se'ns explica, breument, la informació del grup i se'ns inclou una imatge diferent de la qual havia utilitzat anteriorment i un fragment audiovisual on ens expliquen la seva biografia.

Pàgina 3- Els experts

Aquí hi he ubicat una pàgina més aviat simple i amb una estructura molt similar a l'anterior, ja que aquesta vol donar una informació del mateix estil, són, igual que a l'anterior, fonts que ens informen però en aquest cas són 2 experts de la música i no músics. Per tant apareixerà un petit text que explicarà que són experts i sota d'aquestes dues imatges amb peu de foto que amb un clic t'enllaçaran a un àudio on podrem sentir les declaracions més destacades d'experts.

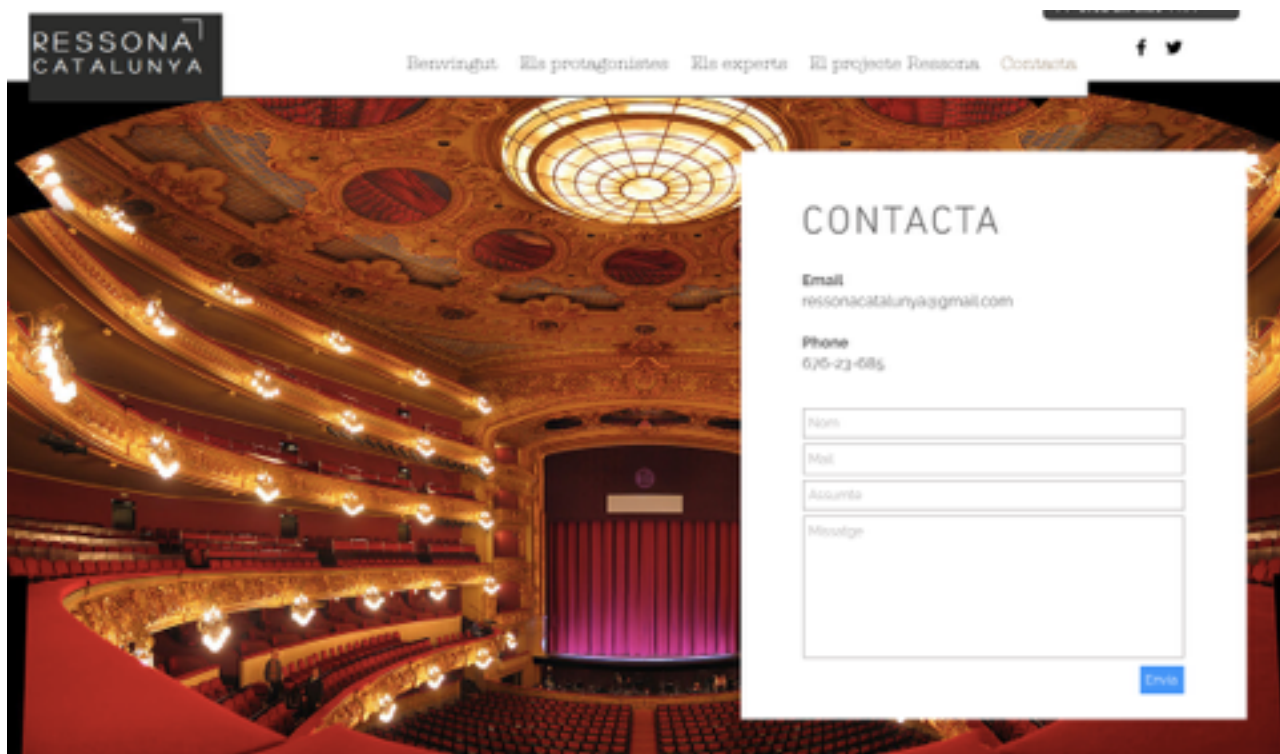
Pàgina 4- El projecte Ressona

En aquesta pàgina s'explicarà el perquè d'aquesta web i el perquè del projecte *Ressona Catalunya*, a més a més d'una breu explicació sobre que és i aquest projecte. Aquest serà un apartat en el qual hi predominarà la lletra per sobre dels elements multimèdia tot i que va acompanyat d'alguna fotografia i d'un suport audiovisual (el *teaser* del documental, quan es parla del documental).

Pàgina 5 – Contacta

Tot i que moltes webs, avui en dia, aposten per a no posar l'apartat de "Contacta" dins del menú i solament posar-lo sota de la pàgina en més petit, jo he volgut tornar a l'estructura que es feia servir uns anys endarrere. Penso que en el meu web li he de donar molta importància a l'apartat de contacte, ja que segurament que hi ha molta gent, avui dia, que s'ha adonat que aquest fenomen cultural és real i necessita més informació. M'agradaria ser l'ajuda de tots aquells curiosos.

La usabilitat:

Per a millorar la usabilitat de la meua pàgina web m'he marcat com a objectiu principal oferir una experiència simple i directa per als visitants del lloc, no un joc mental que vulgui desafiar el visitant, ja que la usabilitat es mesura per la claredat de l'experiència de navegació.

El fet d'estar utilitzant la plataforma Wix per a crear la meua web significa que parteixo d'una bona base d'usabilitat, ja que com s'exposa un dels posts del blog de Wix, les seves plantilles s'han dissenyat per proporcionar una experiència de navegació fàcil i intuïtiva des del primer moment. A més d'aquestes he dissenyat una sèrie de tasques per a intentar millorar la usabilitat del lloc web:

El menú de la pàgina web que hi he incorporat és curt, només té 5 ítems (benvingut, els protagonistes, els experts, el projecte *Ressona* i contacta). Això fa que aquesta sigui més clara i gens complexa, ja que a més el títol dels 5 apartats és clar i probablement s'entén què serà el que hi trobarem, abans d'entrar més a fons a cada apartat. El nom d'aquests cinc ítems he evitat, també, que sigui massa llarg, cap ha passat de les 3 paraules: això fa que siguin més clars per al futur lector.

Pel que fa a les longituds dels textos, he procurat que no fossin excessivament llargues, ja que l'usuari vol rapidesa (unes 250-300 paraules com a màxim). He intentat no pecar, tampoc, per l'altre extrem; no he utilitzat textos massa curts, ja que si ho hagués fet Google, podria no haver interpretat bé del que estàvem parlant i a més no tindria tantes possibilitats que aquest cercador utilitzi i enllaci les meves paraules clau.

Així doncs, he donat força a les paraules clau, no les he fet servir abusivament i indiscriminadament en totes les pàgines, però sí que n'he utilitzades entre 4 i 6 a cada pàgina, segons la densitat del text, totes elles clarament representatives del tema del projecte.

També he intentat que l'usuari pugui arribar a tots els continguts del web en no més de tres clics. Amb això busco mantenir i potenciar el seu interès.

En la pàgina he evitat, en la mesura que m'ha estat possible, que l'usuari hagi de fer *scroll* per a veure el contingut sencer de cada pàgina, fet que he aconseguit a totes excepte a la dels protagonistes pel fet que en aquesta hi he prioritzat el disseny a la usabilitat.

Hi he incorporat un botó d'endarrere alternatiu, ja que és molt útil per a la navegació i ajuda a l'usuari a tornar al punt anterior quan va investigant les diferents seccions del web o buscant informació.

He tingut en compte el temps de càrrega de totes les pàgines i sobretot dels elements multimèdia que hi he col·locat.

Finalment cal dir que *Ressona Catalunya* es pot obrir en els diferents navegadors sense dificultat, i és que avui en dia és imprescindible que el nostre lloc web sigui compatible amb els diferents navegadors i les diferents resolucions de pantalles dels ordinadors i dispositius mòbils per a la seva millor usabilitat i accessibilitat. Cada vegada és més gran l'accés d'usuaris a través dels mòbils o tauletes.

Disseny i aparença

Des d'un inici m'havia plantejat el lloc web de *Ressona Catalunya* com un *site* on el que cridés més l'atenció fos el disseny: volia crear una pàgina molt visual. Així doncs, com ja he exposat anteriorment, vaig elegir utilitzar la plataforma Wix, la qual era la qual millor em permetia efectuar els meus plans. Tenia clar des del principi que només entrar un al lloc web necessitava una imatge potent i estètica que cridés l'atenció així doncs vaig pensar que aquesta imatge podria ser en moviment. A partir d'aquí vaig començar a dissenyar l'aparença del web.

En ella, hi destaquen elements visuals de mides més grans de les habituals. Sobretot les imatges, ja que són aquestes les quals ens donen més informació que el mateix text. En l'apartat de "els protagonistes" i en l'apartat de "els experts", són aquestes fotografies (més aviat artístiques, ja que no segueixen cap patró) les quals ens presenten els personatges. També en els dos apartats següents: "El projecte Ressona" i "Contacta". Hi apareixen dues fotografies de dues de les sales més representatives i boniques de Catalunya editades i amb filtres les quals ocupen més d'un 60% de la pàgina i per tant juguen un paper principal.

Pel que fa als colors he intentat mantenir una paleta concreta i basant-me amb el que he pogut aprendre en el llibre *Html5 y css3. Revolucione el diseño de sus sitios* de Cristophe Aubry (2012: 95) he utilitzat 4 o 5 colors i he intentat moure'm pels seus corresponents tons. Els colors que més en destaquen són els grisos, els quals he utilitzat en les parts més representatives del «site»; per exemple, la capçalera és d'un color gris fosc, les lletres del menú d'un gris un pèl més clar, la lletra de la majoria dels textos que hi apareixen també són de tons grisos. La biografia personalitzada també té un to gris de fons i fins i tot les emoticones de les xarxes socials són de color gris. Així doncs aquest color vol representar la formalitat, el professionalisme, la sofisticació, atemporalitat (per això apareix en les biografies), el caràcter fort i la serietat de la situació actual.

Un altre color que hi predomina és el blanc, abundant per fer de contrast a molts dels colors foscos que apareixen en la web. A Internet, el blanc s'associa amb la puresa, neteja, felicitat, sinceritat i seguretat. A més atès que l'efecte del blanc depèn en gran mesura dels colors que l'acompanyen, en teoria pot usar-se per a qualsevol tipus de pàgina sense cap mena de problema.

El negre també juga un paper important. Un color fort i moltes vegades associat a tot allò sofisticat, elegant i també formal. Tot i això el negre l'he utilitzat discretament, ja que massa negre pot resultar carregós. El negre també pot ser amenaçador o malvat, i fer que la gent se senti incòmoda o espantada.

Un últim color que he utilitzat de forma més discreta ha estat el groc, que l'he utilitzat, principalment, per a ressaltar alguna paraula en concret i no tant en els apartats i l'estructura; igual que el blau fosc.

16. VALORACIÓ

Així doncs després d'haver realitzat aquest projecte multiplataforma n'he pogut extreure les següents valoracions:

El projecte *Ressona Catalunya* partia d'una base amb molta ambició, ja que em vaig plantejar tirar endavant un treball que incloïa dues tasques amb igualtat d'importància: un documental i un lloc web. Pel que fa al documental en un primer moment vaig proposar-me presentar-lo tot (ja que les imatges i entrevistes estan totalment gravades) però finalment vaig decidir presentar solament el *teaser* i així poder-ho fer de forma més elaborada.

Amb aquest treball volia demostrar tot el que he après al llarg del grau pel que fa a la creació de projectes multiplataforma, sobretot en suports audiovisuals i multimèdia. A cada semestre, des de 1^a de carrera, s'ha realitzat alguna assignatura relacionada amb els continguts audiovisuals, continguts multimèdia i fins i tot he realitzat una assignatura que tractava de continguts multiplataforma. Així doncs, la primera valoració que hi aportaria seria que m'ha ajudat a posar en pràctica tots els conceptes teòrics estudiats al llarg d'aquests quatre anys.

Essent un treball individual; és a dir tirant endavant el projecte jo sol, crec que he aconseguit bons resultats o com a mínim els esperats per part meua en la planificació del projecte. Això sí, he pogut comptar amb un petit suport a l'hora dels rodages, tot i això tirar un projecte endavant d'aquestes magnituds i sol, és una feina arriscada i que necessita un treball molt constant el qual he pogut aportar.

Per a fer-ho he necessitat una bona organització i planificació prèvia sobretot per l'elaboració del documental, ja que tot i haver fet alguna assignatura on ens han ensenyat nocions bàsiques sobre aquest tipus de peces audiovisuals, no havia aprofundit mai en els temes administratius d'aquest sinó només en la part visual. Així doncs, vaig profunditzar en temes de producció, ja que no dominava per exemple part del seu procés com: pla de producció, pla de rodatge....

Els pressupostos del documental: mai abans havia tirat endavant un pressupost d'un projecte similar, així doncs vaig agafar com a base la plantilla de pressupost que la Generalitat de Catalunya facilita als qui vulguin demanar alguna de les seves subvencions per a obres audiovisuals.

La part del guió ha estat una de les més complicades a l'hora de tirar endavant el documental, ja que m'he topat amb un problema constant. Després d'haver fet un pre-guió amb els punts claus a tractar i haver acudit a les entrevistes, em vaig trobar que la majoria dels entrevistats es desviaven del tema i m'aportaven informació inesperada, que no tenien una idea concreta sobre el tema del projecte i fins i tot que molts no em van poder concedir l'entrevista tal com havíem quedat. Això va portar-me a fer un gran canvi entre el pre-guió i el guió tècnic definitiu.

Pel que fa al tractament visual, el fet de haver de planificar les diferents seqüències jo sol m'ha portat a experimentar més amb la càmera i per tant a aprendre com explotar cap a millor una sèrie de recursos visuals. També m'agradaria valorar positivament el fet de rodar amb tres càmeres, ja que gràcies a això es pot dinamitzar una conversa que sense aquestes podria semblar avorrida mitjançant la infinitat de plans recurs amb els quals compto. Pel que fa als rodatges també m'agradaria destacar-ne que es van agilitzar gràcies a que, prèviament, havíem concretat les localitzacions i el material adequat per a cada rodatge.

En la il·luminació he intentat millorar-la tant com m'ha estat possible però he caigut en alguns errors. Però en el so, a causa del bon equip del qual disposava, he pogut presentar un bon resultat final; tot i això, en un principi no ho sabia fer servir però n'he après i ho he treballat fins a obtenir un gran producte final.

La postproducció del documental és un procés el qual s'ha allargat més del que s'esperava en les prediccions inicials i és al qual li he hagut de dedicar més temps tot i no entregar el documental sencer (ja que el lloc web també inclou vídeos). A més quan semblava que acabava sempre hi trobava petits errors que calia corregir sobretot en l'etalonatge, un procés difícil que no havia fet mai però que tot i la complicació ha quedat més o menys com estava previst.

Pel que fa al lloc web m'ha resultat més fàcil que la part audiovisual perquè al llarg de la carrera hem hagut de crear moltes plataformes multimèdia similars a aquesta. L'única dificultat amb la qual m'he trobat és amb el domini ja que tenia pensat incloure-hi un domini .tk (gratuït) però finalment degut als preus de la plataforma Wix per a comprar una host he decidit deixar-ho amb el: .wix.com.

Així doncs, com a experiència personal estic molt content amb el resultat obtingut perquè tot i les adversitats he aconseguit tirar el projecte endavant. A més al llarg de tot el procés de creació d'aquest projecte he pogut aprendre molts conceptes sobre la cultura i, sobretot, sobre la música catalana en el món globalitzat actual; per aquest motiu m'agradaria acabar exposant que la cultura

mundial està amenaçada per l'imperialisme cultural, i l'hem de protegir i seguir contrarestant aquests fluxos de música que vénen dels Estats Units. La cultura és molt més que qualsevol bé, la cultura és una sèrie de coneixements, idees, tradicions i costums que caracteritzen el nostre poble, i ens dóna identitat pròpia, fet que defensen els teòrics de l'Economia Política de la Comunicació. No es pot comerciar amb la cultura com comerciem amb aigua, menjar, papers, taules... la cultura és portadora d'identitat, és portadora de valors, cohesiona la societat. És totalment defensable la idea que hem de cuidar-la i protegir-la, *perquè si destruïm la nostra cultura, destruïm la nostra identitat.*

17. BIBLIOGRAFIA:

Llibres.

AUBRY, Christophe, *Html5 y css3. revolucione el diseño de sus sitios*. ENI, Barcelona, 2012

ESCUDERO, Nel. *Cómo se hace un documental*. Instituto Radio Televisión Española, Madrid, 2011

FERNÁNDEZ, Federico, MARTÍNEZ, José. *El manual del productor audiovisual*. Ed UOC, Barcelona 1999.

GIL, Longi MARZAL, Xavier. *Eines per a la producció de vídeo documental*. Ed Onada, Benicarló 2008.

LEÓN, Bienvenido. *Dirección de documentales para televisión: guión, producción y realización*. EUNSA, Pamplona. 2009.

McQUIL, D. *Introducción a la teoría de la comunicación de masas 3a edició revisada i ampliada.** Paidós Comunicación. 1999. Barcelona(Publicat en anglés el 1994 per Publications of London, Thousand Oaks i Nova Delhi).

MOSCO, Vicent. *La Economía política de la comunicación : reformulación y renovación* (traducción por Carmina Crusafon) Bosch. Barcelona. 2009

MOSCO, Vicent. i Wasko, J, *The Political economy of information*. University of Wisconsin Press. Madison. 1988.

NICHOLS, Bill. *La Representación de la realidad : cuestiones y conceptos sobre el documental* . Ed Paidós, Barcelona.1997.

RABIGER, Michael. *Dirección de documentales*. Instituto Oficial de Radio y Televisión, Madrid. 2001.

SIETY, Emmanuel. *El Plano : en el origen del cine*. Ed Paidós, Barcelona. 2004.

SOLER, Llorenç. *La realización de documentales y reportajes para televisión: teoría y práctica*, CIMS, Barcelona. 1998.

TOMILSON, Jhona. *Cultural Imperialism: A Critical Introduction*. MPublishing, University of Michigan Library. 2002. (En anglès i consultat pel google.books el 27 de gener de 2016).

VILCHES, Lorenzo. *La migración digital*, Gedisa. Barcelona 2001.

WATTS, Harris. *On camera: how to produce film and video*, British Broadcasting Corporation, London 1993.

Documents.

MOSCO, Vicent *La Economía Política de la Comunicación: Una actualización 10 años después*. 2006 Recuperat el 1 de desembre de 2013, <http://revistas.ucm.es/index.php/CIYC/article/download/CIYC0606110057A/7274>.

CAC (Joan Manuel Trasserras, Josep Gifreu, Miquel de Moragas, Mercè Díez, Martín Becerra, Isabel Fernández Alonso). 2005 . 25 anys de l'Informe McBride. Recuperat el 26 de gener de 2014. http://www.cac.cat/pfw_files/cma/recerca/quaderns_cac/Q21_ES.pdf .

Webs.

ARUMÍ. *Cultura i Globalització*. 2004. Recuperat el 2 de desembre de 2015, des de <http://www.joanmaragall.com/fronesis/14/ARC/CULTIGLOB.htm> .

VIASONA. Tota la música en català. 2008. Recuperat el 20 de novembre de 2015, des de <http://www.viasona.cat/> .

GÓMEZ, Raul. I Sánchez, E. *La Economía Política de la Comunicación y Cultura. Tradiciones y conceptos*. 2013. Recuperat el dia 2 de desembre de 2015. http://www.portalcomunicacion.com/lecciones_det.asp?id=62 .

ILLESCAS, Juan. *Inofensivas películas o imperialismo cultural des de la cuna?*. 2007. Recuperat el

3 de desembre de 2015. <http://www.revoltaglobal.cat/spip.php?article1030> .

Articles en línia.

El Periodico (8 d'abril de 2013) *Las redes sociales, una nueva oportunidad para la música en catalán*. Recuperat el dia 22 de novembre de 2015 des de <http://www.elperiodico.com/es/noticias/ocio-y-cultura/musicos-catalanes-descargas-gratuitas-cesc-freixes-versaris-txarango-kayo-malayo-gerard-sese-2359121>

El Confidencial (30 d'abril de 2013) “*Siempre ha habido mucha música en catalán, buena y mala como en todas partes*” Recuperat el 22 de novembre de 2015 des de <http://www.elconfidencial.com/cultura/2013/04/30/ldquosiempre-ha-habido-mucha-musica-en-catalan-buena-y-mala-como-en-todas-partesrdquo-119918>

18. ANNEX

Festivals:

Alcances (España) <http://www.alcances.org/>

Ambulante (Mèxic) <http://www.ambulante.com.mx/>

AmDoc (EEUU) <http://americandocumentaryfilmfestival.com/>

Amfest (Russia) <http://www.amfest.ru/>

Artículo 31 (Espanya) <http://articulo31.medicosdelmundo.org/>

Ashland (EEUU) <http://www.ashlandfilm.org/>

Atlanticdoc (España) <http://www.atlantidoc.com/>

Beeld voor beeld (Holanda) <http://www.beeldvoorbeeld.nl/>

Beldocs (Serbia) <http://beldocs.rs/>

Belgesel (Turquía) <http://www.1001belgesel.net/en/>

Bidf (Hungría) <http://bidf.hu/>

BFI (GB) <http://www.bfi.org.uk/>

Big sky Film Fest (EEUU) <http://www.bigskyfilmfest.org/>

Bordocs (Mèxic) <http://bordocs.com/>

Britdoc (Reino Unido) <http://britdoc.org/>

Busan (corea del Sur) <http://www.piff.org/>

Camdem (E.U.) <http://www.camdenfilmfest.org/>

Caracasdocs (Venezuela) <http://ccsdocs.blogspot.com/>

Chilereality (Xile) <http://www.chilereality.cl/>

Chillán (Xile) <http://www.chilereality.cl/>

Cine pobre (Cuba) www.festivalcinepobre.org

Cinema direitos humanos (Brasil) <http://www.cinedireitoshumanos.org.br/>

Cinema du reel (França) <http://www.cinemadureel.org>

Cinestrat (Espanya) <http://www.cinestrat.es/>

Contra el silencio (Mèxic) <http://www.contraelsilencio.org/>

CPHDox (Dinamarca) <http://www.cphdox.dk>

Dei popoli (Italia) <http://www.festivaldeipopoli.org/>

Denver (EEUU) <http://www.denverfilm.org/>

Derecho a ver (Colombia) <http://www.derechoaver.org/>

DMZ (Corea del SuD) <http://www.dmzdocs.com>

DocBsAs (Argentina) <http://www.docbsas.com.ar/>

Doca (Argentina) <http://www.docacine.com.ar/>

Docaviv (Israel) <http://www.docaviv.co.il/en/home>

Docuetudiant (França) <http://festdocetudiant.lesimpatientes.org/>

Docineurope (Italia) <http://www.docineurope.org/>

Dock of the bay (Espanya) <http://www.dockofthebay.es/>

Doclisboa (Portugal) <http://www.doclisboa.org/>

Docmiami (EEUU) <http://docmiami.org/>

Doc Nyc (EEUU) <http://www.docnyc.net/>

Docpoint (Finlandia) <http://docpoint.info/en>

Docs21 - Documental interactivo (Espanya) <http://www.docs21.com/>

DocsBarcelona (Espanya) <http://www.docsbarcelona.com/>

DocsDF (Mèxic) <http://docsdf.com/>

DocumentaMadrid (Espanya) <http://www.documentamadrid.com>

Documentarist (Turquia) <http://documentarist.org/>

Documentary Edge (Nova Zelanda) <http://www.documentaryedge.org.nz/>

Documentary Fortnigh (EEUU) <https://www.moma.org/visit/calendar/films/1459>

Docupolis (Xile) <http://www.docupolis.org/>

DocUtah (EEUU) <http://docutah.com>

DocValparaíso (Xile) <http://www.docvalparaiso.cl/>

DokumentART (Dinamarca) <http://www.dokumentart.info/>

Doxa (Canadà) <http://www.doxafestival.ca>

Edge (Nova Zelanda) <http://www.documentaryedge.org.nz/>

Edoc (Equador) <http://www.festivaledoc.org>

Eidf (Corea del Sud) <http://www.eidf.org/>

Ekotofilm (Eslovaquia) <http://www.ekotopfilm.sk>

Encounters (Sudàfrica) <http://www.encounters.co.za/>

Espiello (Espanya) <http://www.espiello.com/>

Extremadoc (Espanya) <http://extremadoc.com/>

Fedochi (Xile) <http://www.fedochi.cl/>

Festidok (Festival Internacional de Cortometrajes de Girona por los Ddhh y la paz - Espanya) <http://festidok.org/>

Filmfest Eberswalde - die Provinziale (Alemanya) <http://www.filmfest-eberswalde.de/wordpress/en>

Francedoc (França) <http://www.francedoc.com/>

Globale (Intern.) <http://www.festivalglobale.org/>

Globians (Alemanya) <http://www.globians.com>

Idfa (Holanda) <http://www.idfa.nl/>

In edit (Espanya) <http://www.in-edit.beefeater.es>

In edit cinzano (Argentina) <http://www.in-editcinzano.com.ar>

Istambul International 1001 (Turquia) <http://www.1001belgesel.net/en/Default.aspx>

Kobe (Japó) <http://kobe-eiga.net/kdff/>

Leipzig (Alemanya) <http://www.dokfestival-leipzig.de/v2/cms/en/home/index.html>

Lidf (GB) <http://www.lidf.co.uk/>

Mar del Plata (Argentina) <http://www.mardelplatafilmfest.com>

Memoria documental Iberoamericano <http://www.festivalmemoria.org/>

Mois du doc (França) <http://www.moisdudoc.com/>

Montreal (Canadà) <http://www.ridm.qc.ca/en>

Muestradoc (Colòmbia) <http://www.muestradoc.com>

Musiclip (Espanya) <http://www.musiclip.com>

Planetadoc (Polònia) <http://www.docreview.pl/>

Pointdoc (França) <http://www.festivalpointdoc.fr/>

Punto de vista (Espanya) <http://www.puntodevistafestival.com>

Rdoc (República Dominicana) <http://festivalrdoc.org/>

Seminci (Espanya) <http://www.seminci.es/>

SoundTrack Cologne (Alemanya) <http://www.soundtrackcologne.de/>

Sundance (EEUU) <http://www.sundance.org/festival/>

Sunny side of the doc. (França) <http://www.sunnysideofthedoc.com/uk/>

Sxsw (EEUU) <http://sxsw.com/film/>

Thessaloniki (Grecia) <http://tdf.filmfestival.gr/>

Trieste (Italia) <http://www.triestefilmfestival.it/>

Visual Anthropology Aspekty (Polonia) <http://aspektyfestival.pl/en/>

Watchdocs (Polonia) <http://www.watchdocs.pl/index-home-en.html>

Yamagata (Japó) <http://www.yidff.jp/>

Za-koenji (Japó) <http://zkdf.net/index.html>

ZagrebDox (Croacia) <http://zagrebdox.net/>

Zinebi (Espanya) <http://www.zinebi.com/>

Per participar en la majoria d'aquests festivals d'arreu del món s'hauria de subtitular el documental en alguns idiomes en concret, així doncs serien: espanyol, anglès, francès i alemany.

SEGON GUIÓ

**RESSONA CATALUNYA:
LA SALUT DE LA MÚSICA EN CATALÀ**

INICI.

Patrocini del documental.

FADE IN.

Taula plena de discs de grups catalans. (INTERIOR)

Apareix el títol del documental.

FADE OUT.

EXTERIOR DE DIA.

Un personatge ,suposat reporter surt de casa (amb la intenció de recórrer Catalunya) entra a un cotxe.

INTERIOR COTXE.

Personatge posa un disc (inapreciable) dins el reproductor de CD.

Comença la música i el cotxe es posa en moviment.

1min.-TALL A

EXTERIOR DE DIA.

Plans de ciutats, llocs, carreteres de Catalunya (Constantí, Vendrell, Vic, Barcelona...)

20seg.-TALL A

INTERIOR DE DIA.

JOAN MANUEL TRESSERRAS V.O.

(Parla sobre la música en català en món globalitzat i introdueix tema central)

LLIGAT AMB:

TIME-LAPSE DEL MUNTATGE D'UN ESCENARI

1min.-TALL A

FONS NEGRE HI APAREIXEN UNES LLETRES ON HI POSA:

Panorama musical català.

15seg.-TALL A

Es veu un recull d'imatges d'arxiu de concerts multitudinaris actual on es sent el públic cridar, es veuen banderes de Catalunya, estelades...

30seg.-FADE OUT A

FADE IN

INTERIOR DE DIA (Pla mig i pla americà entre dues càmeres)

HELENA MOREN V.O.

“Ens trobem en un moment, esplèndid, la música en català no s'atura... i feia temps que les revistes de música del país no estaven tan plenes de contingut variat”

34seg.-TALL A

INTERIOR DE DIA (Pla mig i pla americà entre dues càmeres)

JOAN REIG V.O.

“No hi ha suficients adjectius positius per a descriure el bon moment pel qual està passant la música en català...hi ha infinitat de grups tots bons que ho estan petant avui en dia: aquells que es diuen Obeses per exemple...”

49seg.-TALL A

EXTERIOR DIA (Pla mig i pla americà entre dues càmeres)

PEMI ROVIROSA V.O.

“El panorama català actual està vivint un moment fantàstic... és completament diferent a quan nosaltres començàvem.”

30seg.-TALL A

INTERIOR DIA (Pla mig i pla sencer)

CESK FREIXAS V.O.

“Passem per un moment interessant amb gent interessant i nova música...”

34seg.-TALL A

INTERIOR DIA (Pla mig i pla americà entre dues càmeres)

BLAUMUT V.O.

“A Catalunya, avui en dia, hi ha moltes propostes de qualitat... moltes idees i moltes ganes de fer música”

32seg.-TALL A

EXTERIOR DIA (Pla mig i primer pla)

ERNEST CRUSATS V.O.

“Avui en dia en tenim per a tots els gustos... tot i això, és relativament fàcil triomfar comparat amb fa uns anys endarrere.”

43seg.-TALL A

INTERIOR DE DIA (Pla mig i primer pla)

OQUES GRASSES V.O.

“Molts grups arriben i triomfen... el públic que vol el producte que nosaltres oferim està creixem exponencialment”.

36seg.-TALL A

INTERIOR DE DIA (Pla mig i primer pla)

ARNAU TORDERA V.O.

“Un públic que només ens seguirà escoltant si algú els hi diu que estem aquí..”

30seg.-TALL A

INTERIOR DE DIA (Pla mig i primer pla)

TERRASSETA DE PREIXENS V.O.

“Un gran moment i encara més si ho sumem al mèrit que té haver d'enfrontar-se a dos gegants: la música en anglès i la música en espanyol

24 seg.-TALL A

FADE OUT.

EXTERIOR DE DIA.

Time-lapse de l'exterior del Palau de la Música

7seg.-TALL A

INTERIOR DE DIA.(talls)

JOAN MANUEL TRESSERRAS V.O.

“El 80% de la música que s'escolta no s'entén, ni nosaltres ni el 80% de les altres cultures...”

1min.-TALL A

FONS NEGRE HI APAREIXEN UNES LLETRES ON HI POSA:

Enemies de la música en català?

10seg.-TALL A

FADE IN

EXTERIOR DE DIA (Pla mig i pla americà entre dues càmeres)

BLAUMUT V.O.

“Hi ha molta gent d’aquí que no li agrada la música catalana ni mai li agradarà.(...)Sembla un prejudici, si alguna cosa està feta a fora ja és millor automàticament”

Insrt. Imatges de recurs del seu voltant

1min.36seg.-TALL A

INTERIOR DE DIA (Pla mig i pla americà entre dues càmeres)

JOAN REIG V.O.

“No es pot competir amb els grans productes transnacionals ni dins de Catalunya ni encara menys a fora... l’última raó en seria la proporcionalitat del públic”

Insrt. Imatges de recurs de tenda de música on es veu el percentatge de la tenda que dediquen a la música internacional a diferència d’un petit apartar que no està ni separat per estils que és la música en català.

1min. 6seg.-TALL A

EXTERIOR DE DIA (Pla mig i pla americà entre dues càmeres)

CESK FREIXAS V.O.

“És molt difícil poder fer front al lideratge anglosaxó; i això és una de les conseqüències de la globalització nacional.(...) (Explica que és per ell la globalització nacional)”.

Insrt. Imatges de recurs del seu voltant i imatges d'una bandera dels Estats Units ondejant a la ciutat de Barcelona.

2min.24seg.-TALL A

INTERIOR DE DIA (Pla general i pla americà)

PEMI ROVIROSA V.O.

“ Abans passava, però ara, degut a la proliferació d'Internet els grups anglosaxons se't mengen... ja que ells veuen la música només com un producte”.

Insrt. Imatges de recurs i quan parla d'abans imatges d'arxiu d'un concert de Lax'n'busto.

1min.52seg.-TALL A

INTERIOR DE DIA (Pla general i pla americà entre dues càmeres)

OQUES GRASSES V.O.

“A la gent només li agrada escoltar allò que ja ha sentit alguns cops,” ...
(i crítica al capitalisme cultural)

Insrt. Imatges de recurs

1min.26seg.-TALL A

EXTERIOR DE DIA (Pla mig i pla americà entre dues càmeres)

ERNEST CRUSATS V.O.

“ Jo crec que la música en català com a producte no existeix; són molts estils que no hem de posar al mateix sac(...) Jo no m'he educat amb música que pugui entendre.”

Insrt. Imatges de recurs del seu voltant i imatges de concerts de la Iaia.

2min.-TALL A

INTERIOR DE DIA (Pla general i pla americà entre dues càmeres)

OQUES GRASSES V.O.

(Tornar al tema dels mitjans i el ressò que necessita la música del país.)

Insrt. Imatges de recurs

1min.31seg.-TALL A

INTERIOR DE DIA (Pla mig i pla americà entre dues càmeres)

HELENA MOREN V.O.

“El concepte d’indústria cultural és el que és EEUU ja que s’imposa indirectament la producció cultural dels països poderosos cap als països dependents o simplement amb menys recursos els quals som nosaltres(...) Tot i això la música en anglès ens ha educat”

Insrt. Imatges de recurs del seu voltant

1min. 17Seg.-TALL A

INTERIORS I EXTERIORS. (talls) (Primer pla de tots)

ARNAU TORDERA V.O.

“Tot i la supremacia de la música de fora no sempre ens afecta negativament: ens serveix d’influència, inspiració...”

Imatges de recurs del seu voltant i del seu concert en el lloc on els vam entrevistar.

1min.-TALL A

FADE OUT.

EXTERIOR DE DIA.

Time-lapse de l’exterior del Liceu.

10seg.-TALL A

INTERIOR DE DIA.(talls)

JOAN MANUEL TRESSERRAS V.O.

“Però la música seguirà passant per un bon moment i podrà fer front a la força dels productes si des del govern i les institucions se li dona un tracte excepcional i se l’ajuda amb subvencions o d’altres suports indirectes...”

1min.20seg.-TALL A

FONS NEGRE HI APAREIXEN UNES LLETRES ON HI POSA:

Quin paper hi juga el govern?

7seg.-TALL A

FADE IN

INTERIOR DE DIA (Pla general i pla americà entre dues càmeres)

LA TERRASSETA DE PREIXENS V.O.

“El govern? Hi te alguna cosa a veure aquest organisme amb la cultura? (riuen de forma irònica)....

Insrt. Imatges de recurs d’ells

42seg.-TALL A

INTERIOR DE DIA (Pla general i pla americà entre dues càmeres)

CESK FREIXAS V.O.

“sempre s’ha donat recolzament a grans estructures i no a les més petites com a bars o els mateixos grups..)

Insrt. Imatges de recurs del seu voltant i recull d’imatges de sales importants de Barcelona.

1min.16seg.-TALL A

INTERIOR DE DIA (Pla general i pla americà entre dues càmeres)

BLAUMUT V.O.

“Avui en dia falten molts llocs per a tocar; això no se de qui és culpa... però està clar que se li podria donar més bombo per part de l’organització de festivals”

Insrt. Imatges de les sales i altres recurs

1min.31seg.-TALL A

INTERIOR DE DIA (Pla general i pla americà entre dues càmeres)

OQUES GRASSES V.O.

“ Sembla que el govern t’estigui ajudant però al final t’ho has d’anar buscant tu, no pots esperar a què et trobin els teus concerts...”

Insrt. Imatges d’arxiu concert Oques Grasses

58 seg.-TALL A

INTERIOR DE DIA (Pla general i pla americà entre dues càmeres)

JOAN REIG V.O.

“Sempre s’ha dit que quan nosaltres començàvem tots vam arribar on som ara gràcies al famós mite de les subvencions... mai crec que s’hagi subvencionat el que toca”

Insrt. Imatges d’arxiu de concert antic dels Pets.

1min.2seg.-TALL A

INTERIOR DE DIA (Pla general i pla americà entre dues càmeres)

PEMI ROVIROSA V.O.

“ No crec que el govern ens hagi allargat en braç en gairebé cap moment de la història com a mínim directament... però jo crec que el problema està més en els mitjans ja que són aquests qui convencen al públic.

Insrt. Imatges de recurs

47 seg.-TALL A

INTERIOR DE DIA.(talls)

JOAN MANUEL TRESSERRAS V.O.

“Però encara hi ha una cosa més important per a què la música segueixi en el bon estat de forma que es troba; els mitjans han d’explicar al públic català que existeix...”

1min.2seg.-TALL A

FONS NEGRE HI APAREIXEN UNES LLETRES ON HI POSA:

Quin paper hi juguen els mitjans de comunicació catalans?

7seg.-TALL A

FADE IN

INTERIOR DE DIA (Pla general i pla americà entre dues càmeres)

JOAN REIG V.O.

“ El que necessita Catalunya són ara mateix més aparadors, més emissores per a aquesta música (parla d’aquestes)... la clau serien més emissores en obert que emetessin música... més programes musicals a la tele com l’Sputnik que ja s’han gairebé extingit.

Insrt. Imatges de recursi imatges de programes de televisió d’abans sobre la música en català

1min. 20 seg.-TALL A

INTERIOR DE DIA (Pla general i pla americà entre dues càmeres)

ARNAU TORDERA V.O.

“ Jo crec que es parla de música en els mitjans , fins i tot et diré que es parla de música en català, però crec que es parla incorrectament, sempre es parla dels mateixos i no d’altres coses més espectaculars (Referint-se al espectacle d’Obeses 3d)...

Insrt. Imatges del seu concert OBESES 3D.

59seg.-TALL A

INTERIOR DE DIA (Pla general i pla americà entre dues càmeres)

HELENA MOREN V.O.

“ Sí que és cert que de vegades des de l’Enderrock ens sentim sols, ja som una de les únics mitjans que omplen tot el seu contingut parlant de la música en català... tot i això sembla que ara n’estan sortint alguns més”

Insrt. Imatges de recurs i imatges de la revista.

1min.14seg.-TALL A

INTERIOR DE DIA (Pla general i pla americà entre dues càmeres)

OQUES GRASSES V.O.

“Sortir per la tele a hores d’ara és cada cop més difícil o treus un disc o fas el concert de final de gira o no tens ni una possibilitat de sortir a televisió...”

Insrt. Imatges de recurs

49seg.-TALL A

EXTERIOR DE DIA (Pla general i pla americà entre dues càmeres)

ERNEST CRUSATS V.O.

“Jo penso que els mitjans fan feina, treballen, però si volem tenir un futur millor del que tenim n’han d’aparèixer de nous que puguin apreciar el que realment necessitem...”

Insrt. Imatges de recurs

46seg.-TALL A

INTERIOR DE DIA.(talls)

JOAN MANUEL TRESSERRAS V.O.

“Ens espera un futur incert pel que fa a la música: podem tornar a passar per un moment difícil o un gran moment, tot depèn del nostre paper, el dels mitjans, el del govern i dels mateixos grups...”

1min.2seg.-TALL A

FONS NEGRE HI APAREIXEN UNES LLETRES ON HI POSA:

FUTUR

5seg.-TALL A

FADE IN

INTERIORS. (talls) (Primer pla de tots)

Conclusió breu de tots els grups de música on apareixen i fan una petita reflexió sobre la globalització de la música en català i fan una previsió de futur.

2min.-TALL A

FADE OUT.

INTERIOR DE NIT

TIME-LAPSE DEL DESMUNTATGE

D'UN ESCENARI I COM MARXA LA GENT DE LA SALA.

(Mentre una veu fa una reflexió final com a conclusió del documental; apareix doncs la veu en off per primer cop.)

FADE OUT.

TÍTOL I SUBTÍTOL DEL DOCUMENTAL EN UN FONS NEGRE

CRÈDITS

AGRAÏMENTS

FADE OUT.

CESK FREIXAS

LAX'N'BUSTO

OBESES

OQUES GRASSES

LA TERRASSETA DE PREIXENS

